

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**

DYREKTYWA RADY 2011/16/UE

z dnia 15 lutego 2011 r.

w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG

(Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r.	L 359	1	16.12.2014
► <u>M2</u> Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r.	L 332	1	18.12.2015
► <u>M3</u> Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r.	L 146	8	3.6.2016
► <u>M4</u> Dyrektywa Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r.	L 342	1	16.12.2016

sprostowana przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 50 z 23.2.2012, s. 58 (2011/16/UE)

DYREKTYWA RADY 2011/16/UE

z dnia 15 lutego 2011 r.

w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

*Artykuł 1***Przedmiot**

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady i procedury, zgodnie z którymi państwa członkowskie współpracują ze sobą w celu wymiany informacji, które wydają się być istotne do celów stosowania i egzekwowania krajowych przepisów państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2.

2. Niniejsza dyrektywa ustanawia również przepisy dotyczące wymiany informacji, o których mowa w ust. 1, drogą elektroniczną, a także zasady i procedury, zgodnie z którymi państwa członkowskie i Komisja mają współpracować w sprawach dotyczących koordynacji i oceny.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na stosowanie w państwach członkowskich zasad dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Niniejsza dyrektywa pozostaje również bez uszczerbku dla spełniania wszelkich obowiązków państw członkowskich dotyczących szerszej współpracy administracyjnej wynikających z innych aktów prawnych, w tym umów dwustronnych lub wielostronnych.

*Artykuł 2***Zakres stosowania**

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich podatków każdego rodzaju pobieranych przez państwo członkowskie lub na jego rzecz, lub przez jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym także władze lokalne, lub na ich rzecz.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do podatku od wartości dodanej i ceł ani do podatków akcyzowych objętych innymi przepisami unijnymi dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi. Niniejsza dyrektywa nie ma również zastosowania do obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne należnych państwu członkowskiemu lub jednostkom jego podziału lub instytucjom ubezpieczenia społecznego ustanowionym na mocy prawa publicznego.

3. W żadnym przypadku podatki, o których mowa w ust. 1, nie obejmują:

- a) opłat, takich jak opłaty za zaświadczenia i inne dokumenty wystawiane przez organy publiczne; lub
- b) należności o charakterze umownym, takich jak wynagrodzenia za usługi użyteczności publicznej.

4. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do podatków, o których mowa w ust. 1, pobieranych na terytorium, do którego stosuje się Traktaty na mocy art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej.

▼ B*Artykuł 3***Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „właściwy organ” państwa członkowskiego oznacza organ wyznaczony jako taki przez to państwo członkowskie. Jeżeli zgodnie z niniejszą dyrektywą działa centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik, to są również uznawani za właściwy organ w drodze delegacji zgodnie z art. 4;
- 2) „centralne biuro łącznikowe” oznacza biuro wyznaczone jako takie, które jest odpowiedzialne głównie za kontakty z innymi państwami członkowskimi w dziedzinie współpracy administracyjnej;
- 3) „łącznikowy organ administracyjny” oznacza każde biuro inne niż centralne biuro łącznikowe, wyznaczone jako takie do prowadzenia bezpośredniej wymiany informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- 4) „właściwy urzędnik” oznacza każdego urzędnika, który jest upoważniony do prowadzenia bezpośredniej wymiany informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- 5) „organ wnioskujący” oznacza centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ administracyjny lub każdego właściwego urzędnika państwa członkowskiego, którzy zwracają się z wnioskiem o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;
- 6) „organ współpracujący” oznacza centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ administracyjny lub każdego właściwego urzędnika państwa członkowskiego, którzy otrzymują wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;
- 7) „postępowanie administracyjne” oznacza wszystkie kontrole, postępowania wyjaśniające oraz inne działania podejmowane przez państwa członkowskie w ramach wykonywania swoich obowiązków w celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów podatkowych;
- 8) „wymiana informacji na wniosek” oznacza wymianę informacji na podstawie wniosku kierowanego w konkretnym przypadku przez wnioskujące państwo członkowskie do współpracującego państwa członkowskiego;

▼ M3

- 9) „wymiana automatyczna” oznacza:
 - a) do celów art. 8 ust. 1 oraz art. 8a i 8aa – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które można wyszukiwać zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;
 - b) do celów art. 8 ust. 3a – systematyczne przekazywanie odnośnemu państwu członkowskiemu rezydencji określonych z góry informacji na temat rezydentów innych państw członkowskich, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu;
 - c) do celów przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 3a oraz art. 8a i 8aa – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji udostępnionych w lit. a) i b) niniejszego punktu.

▼ M3

W kontekście art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2 i 3 wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I. W kontekście art. 8aa i załącznika III wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku III;

▼ B

- 10) „wymiana spontaniczna” oznacza nieregularne przekazywanie informacji innemu państwu członkowskiemu, w dowolnym momencie i bez uprzedniego wniosku;
- 11) „osoba” oznacza:
 - a) osobę fizyczną;
 - b) osobę prawną;
 - c) w przypadku gdy przewidują to obowiązujące przepisy, stowarzyszenie osób uznane za mające zdolność do czynności prawnych, lecz nieposiadające statusu osoby prawnej; lub
 - d) każde inne konstrukcje prawne dowolnego rodzaju i postaci, niezależnie od tego, czy posiadają one osobowość prawną, będące w posiadaniu aktywów lub zarządzające aktywami, które, wraz z dochodem z nich pochodzącym, podlegają któremkolwiek z dodatków objętych zakresem niniejszej dyrektywy;
- 12) „drogą elektroniczną” oznacza przy użyciu sprzętu elektronicznego do przetwarzania, w tym kompresji cyfrowej, oraz przechowywania danych, z wykorzystaniem transmisji kablowej, radiowej, technologii optycznych lub innych środków elektromagnetycznych;
- 13) „sieć CCN” oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności (CCN), stworzoną przez Unię na potrzeby wszystkich transmisji dokonywanych drogą elektroniczną między właściwymi organami w obszarze ceł i podatków;

▼ M2

- 14) „interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym” oznacza każdą umowę, komunikat lub każdy inny instrument lub inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawane, zmieniane lub odnawiane w kontekście kontroli podatkowej, która spełnia następujące warunki:
 - a) jest wydawana, zmieniana lub odnawiana przez rząd lub organ podatkowy państwa członkowskiego lub jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym organy samorządowe, lub w imieniu tych podmiotów, bez względu na to, czy zostanie faktycznie wykorzystana;
 - b) jest wydawana, zmieniana lub odnawiana w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, a ta osoba lub grupa osób mają prawo na niej polegać;
 - c) dotyczy interpretacji lub stosowania przepisu prawnego lub administracyjnego dotyczącego stosowania lub egzekwowania przepisów krajowych odnoszących się do podatków danego państwa członkowskiego lub jego jednostek terytorialnych lub administracyjnych, w tym organów samorządowych;
 - d) dotyczy transakcji transgranicznej lub tego, czy działalność prowadzona przez osobę w innej jurysdykcji prowadzi, czy nie prowadzi do ustanowienia stałego zakładu; oraz

▼ M2

- e) jest sporządzana przed dokonaniem transakcji lub prowadzeniem działalności w innej jurysdykcji, w przypadku gdy te transakcje lub działalność mogą potencjalnie prowadzić do ustanowienia stałego zakładu, lub przed złożeniem deklaracji podatkowej obejmującej okres, w którym dana transakcja lub seria transakcji lub działalność miały miejsce.

Transakcja transgraniczna może obejmować, między innymi, dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, udostępnienie finansowania bądź wykorzystanie rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, i nie musi bezpośrednio dotyczyć osoby otrzymującej interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym;

- 15) „uprzednie porozumienie cenowe” oznacza każdą umowę, komunikat lub każdy inny instrument lub inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawane, zmieniane lub odnawiane w kontekście kontroli podatkowej, które spełnia następujące warunki:

- a) jest wydawane, zmieniane lub odnawiane przez rząd lub organ podatkowy co najmniej jednego państwa członkowskiego, włączając w to wszelkie jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym organy samorządowe, lub w imieniu tych podmiotów, bez względu na to, czy zostanie faktycznie wykorzystane;
- b) jest wydawane, zmieniane lub odnawiane w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, a ta osoba lub grupa osób mają prawo na nim polegać; oraz
- c) przed dokonaniem transakcji transgranicznych między przedsiębiorstwami powiązаныmi określa odpowiedni zbiór kryteriów ustalenia cen transferowych na potrzeby tych transakcji lub określa przypisanie zysków do stałego zakładu.

Przedsiębiorstwa są przedsiębiorstwami powiązаныmi, jeżeli jedno przedsiębiorstwo bezpośrednio lub pośrednio uczestniczy w zarządzaniu drugim przedsiębiorstwem, sprawowaniu nad nim kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiada udział w kapitale drugiego przedsiębiorstwa lub jeżeli te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu tymi przedsiębiorstwami, sprawowaniu nad nimi kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiadają udział w kapitale tych przedsiębiorstw.

Ceny transferowe są to ceny, po jakich przedsiębiorstwo przekazuje przedsiębiorstwom powiązаныm towary fizyczne oraz wartości niematerialne i prawne lub po jakich świadczy usługi na rzecz tych przedsiębiorstw; termin „ustalenie cen transferowych” należy rozumieć analogicznie;

- 16) do celów pkt 14 „transakcja transgraniczna” oznacza transakcję lub serię transakcji, w przypadku których:

- a) nie wszystkie ze stron transakcji lub serii transakcji są rezydentami do celów podatkowych państwa członkowskiego wydającego, zmieniającego lub odnawiającego interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym;
- b) którakolwiek ze stron transakcji lub serii transakcji jest jednocześnie rezydentem do celów podatkowych więcej niż jednej jurysdykcji;
- c) jedna ze stron transakcji lub serii transakcji prowadzi działalność gospodarczą w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu, a transakcja lub seria transakcji stanowi część lub całość działalności gospodarczej stałego zakładu. Transakcja transgraniczna lub seria transakcji transgranicznych obejmuje również uzgodnienia dokonane przez daną osobę w odniesieniu do działalności gospodarczej, którą osoba ta prowadzi w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu; lub

▼ M2

d) takie transakcje lub serie transakcji mają skutki transgraniczne.

Do celów pkt 15 „transakcja transgraniczna” oznacza transakcję lub serię transakcji, w których uczestniczą przedsiębiorstwa powiązane, z których nie wszystkie są rezydentami do celów podatkowych na terytorium jednej jurysdykcji, lub transakcję lub serię transakcji mające skutki transgraniczne;

17) do celów pkt 15 i 16 „przedsiębiorstwo” oznacza dowolną formę prowadzenia działalności gospodarczej.

▼ B*Artykuł 4***Organizacja**

1. W terminie jednego miesiąca od dnia 11 marca 2011 r. każde z państw członkowskich przekazuje Komisji informacje na temat swoich organów właściwych do celów niniejszej dyrektywy oraz niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Komisja udostępnia te informacje pozostałym państwom członkowskim i publikuje wykaz organów państw członkowskich w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Właściwy organ wyznacza jedno centralne biuro łącznikowe. Właściwy organ jest odpowiedzialny za poinformowanie o tym Komisji i pozostałych państw członkowskich.

Centralne biuro łącznikowe może być również wyznaczone jako organ odpowiedzialny za kontakty z Komisją. Właściwy organ jest odpowiedzialny za poinformowanie o tym Komisji.

3. Właściwy organ każdego z państw członkowskich może wyznaczyć łącznikowe organy administracyjne, posiadające kompetencje przyznane zgodnie z jego przepisami krajowymi lub polityką krajową. Centralne biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za aktualizowanie wykazu łącznikowych organów administracyjnych i udostępnianie go centralnym biurom łącznikowym w innych zainteresowanych państwach członkowskich oraz Komisji.

4. Właściwy organ każdego z państw członkowskich może wyznaczyć właściwych urzędników. Centralne biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za aktualizowanie wykazu właściwych urzędników i udostępnianie go centralnym biurom łącznikowym w innych zainteresowanych państwach członkowskich oraz Komisji.

5. Urzędników uczestniczących we współpracy administracyjnej zgodnie z niniejszą dyrektywą uznaje się w każdym przypadku za właściwych w tym celu, zgodnie z warunkami ustalonymi przez właściwe organy.

6. Jeżeli łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik przesyłają lub otrzymują wniosek o współpracę lub odpowiedź na taki wniosek, informują centralne biuro łącznikowe w swoim państwie członkowskim zgodnie z procedurami określonymi przez to państwo członkowskie.

▼ B

7. W przypadku gdy łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik otrzymują wniosek o współpracę wymagający działania, które znajduje się poza obszarem kompetencji przyznanych im zgodnie z przepisami krajowymi lub polityką krajową ich państwa członkowskiego, niezwłocznie przekazują taki wniosek do centralnego biura łącznikowego w swoim państwie członkowskim oraz informują o tym organ wnioskujący. W takim przypadku okres ustanowiony w art. 7 rozpoczyna się z dniem następującym po dniu, w którym wniosek o współpracę został przekazany do centralnego biura łącznikowego.

ROZDZIAŁ II

WYMIANA INFORMACJI

SEKCJA I

*Wymiana informacji na wniosek**Artykuł 5***Procedura wymiany informacji na wniosek**

Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje temu pierwszemu wszelkie informacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, znajdujące się w jego posiadaniu lub uzyskane przez niego w wyniku postępowania administracyjnego.

*Artykuł 6***Postępowania administracyjne**

1. Organ współpracujący organizuje przeprowadzenie wszelkich postępowań administracyjnych niezbędnych do uzyskania informacji, o których mowa w art. 5.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 5, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie szczególnego postępowania administracyjnego. Jeżeli organ współpracujący uważa, że postępowanie administracyjne nie jest konieczne, natychmiast informuje organ wnioskujący o przyczynach takiego stanowiska.

3. W celu uzyskania informacji, których dotyczy wniosek, lub przeprowadzenia postępowania administracyjnego, którego dotyczy wniosek, organ współpracujący postępuje według tych samych procedur, które stosowałby, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek innego organu w swoim państwie członkowskim.

4. Jeżeli organ wnioskujący wyraźnie się o to zwróci, organ współpracujący udostępnia oryginały dokumentów, pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim organu współpracującego.

*Artykuł 7***Terminy**

1. Organ współpracujący udziela informacji, o których mowa w art. 5, najszybciej jak to możliwe, lecz nie później niż sześć miesięcy od daty otrzymania wniosku.

Jednak w przypadku gdy organ współpracujący posiada już te informacje, są one przekazywane w ciągu dwóch miesięcy od tej daty.

▼B

2. W niektórych szczególnych przypadkach organ współpracujący i organ wnioskujący mogą uzgodnić terminy inne niż te przewidziane w ust. 1.
3. Organ współpracujący natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych od otrzymania wniosku, potwierdza organowi wnioskującemu otrzymanie wniosku, o ile to możliwe drogą elektroniczną.
4. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku o ewentualnych brakach we wniosku i ewentualnie wymaganych dodatkowych informacjach. W takim przypadku okresy przewidziane w ust. 1 rozpoczynają się z dniem następującym po dniu, w którym organ współpracujący otrzymał potrzebne dodatkowe informacje.
5. W przypadku gdy organ współpracujący nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w stosownym terminie, informuje on organ wnioskujący natychmiast, a w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o powodach uniemożliwiających dotrzymanie terminu oraz o spodziewanym terminie udzielenia odpowiedzi.
6. W przypadku gdy organ współpracujący nie posiada informacji, których dotyczy wnioski, i nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek o informacje lub odmawia udzielenia odpowiedzi z przyczyn przewidzianych w art. 17, natychmiast, a w każdym przypadku w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku informuje organ wnioskujący o przyczynach nieudzielenia odpowiedzi.

*SEKCJA II**Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji**Artykuł 8***Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji**

1. Właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje w drodze automatycznej wymiany właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich informacje obejmujące okresy rozliczeniowe, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r., którymi dysponuje w odniesieniu do osób zamieszkałych w tym innym państwie członkowskim, dotyczące następujących szczególnych kategorii dochodu i kapitału, zgodnie z ich interpretacją na mocy krajowych przepisów państwa członkowskiego przekazującego informacje:

- a) dochody z zatrudnienia;
- b) wynagrodzenia dyrektorów;
- c) produkty ubezpieczenia na życie nieobjęte innymi unijnymi aktami prawnymi dotyczącymi wymiany informacji i innych podobnych środków;
- d) świadczenia emerytalne i rentowe;
- e) własność nieruchomości i dochody z tego tytułu.

2. Przed dniem 1 stycznia 2014 r. państwa członkowskie poinformują Komisję o kategoriach wymienionych w ust. 1, w odniesieniu do których dysponują informacjami. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dalszych zmianach w tym zakresie.

▼ M1

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może poinformować właściwy organ któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich o tym, że nie chce otrzymywać informacji na temat jednej lub większej liczby kategorii dochodu i kapitału, o których mowa w ust. 1. Informuje o tym również Komisję.

Można uznać, że państwo członkowskie nie chce otrzymywać informacji zgodnie z ust. 1, jeżeli nie poinformuje Komisji o jakiegokolwiek kategorii, w odniesieniu do której dysponuje informacjami.

3a. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobowiązania swoich 'raportujących instytucji finansowych' do wykonywania zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zawartych w załącznikach I i II oraz do zapewnienia skutecznego wdrożenia i przestrzegania tych zasad zgodnie z załącznikiem I sekcja IX.

Na mocy mających zastosowanie zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zawartych w załącznikach I i II właściwy organ każdego państwa członkowskiego w drodze automatycznej wymiany i w terminie określonym w ust. 6 lit. b) przekazuje właściwemu organowi każdego innego państwa członkowskiego następujące informacje odnoszące się do okresów rozliczeniowych począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. i dotyczące 'rachunku raportowanego':

- a) imię i nazwisko/nazwę, adres, numer(-y) identyfikacyjne podatnika ('NIP') oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej 'osoby raportowanej', która jest 'posiadaczem rachunku', a w przypadku jakiegokolwiek 'podmiotu', który jest 'posiadaczem rachunku' i który — po zastosowaniu zasad należytej staranności zgodnych z załącznikami — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną' — nazwę, adres i numer(-y) 'NIP' tego 'podmiotu' oraz imię i nazwisko, adres, numer(-y) 'NIP' oraz datę i miejsce urodzenia każdej 'osoby raportowanej';
- b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
- c) nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) 'raportującej instytucji finansowej';
- d) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — 'wartość pieniężną' lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odpowiedniego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
- e) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku powierniczego':

▼ M1

- (i) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - (ii) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia 'aktywów finansowych' wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów 'raportująca instytucja finansowa' działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz 'posiadacza rachunku';
- f) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku depozytowego' — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
- g) w przypadku jakiegokolwiek rachunku, który nie został opisany w lit. e) lub f) — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz 'posiadacza rachunku' w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku 'raportująca instytucja finansowa' działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę jakichkolwiek kwot umorzeń dokonanych na rzecz 'posiadacza rachunku' w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Do celów wymiany informacji na mocy niniejszego ustępu, o ile nie przewidziano inaczej w niniejszym ustępie ani w załącznikach, kwotę i charakterystykę płatności dokonanych w odniesieniu do 'rachunku raportowanego' określa się zgodnie z prawodawstwem krajowym państwa członkowskiego, które przekazuje informacje.

Akapity pierwszy i drugi niniejszego ustępu są nadrzędne względem ust. 1 lit. c) lub jakiegokolwiek innego unijnego instrumentu prawnego, w tym dyrektywy Rady 2003/48/WE ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim odnośna wymiana informacji wchodziłaby w zakres stosowania ust. 1 lit. c) lub jakiegokolwiek innego unijnego instrumentu prawnego, w tym dyrektywy 2003/48/WE.

▼ M2

▼ M1

6. Przekazywanie informacji odbywa się następująco:
- a) w przypadku kategorii określonych w ust. 1 informacje przekazywane są co najmniej raz w roku, w terminie sześciu miesięcy od zakończenia w danym państwie członkowskim roku podatkowego, w którym informacje stały się dostępne;
 - b) w przypadku informacji określonych w ust. 3a informacje przekazywane są raz w roku, w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, do którego dane informacje się odnoszą.

▼ B

7. Przed datami, o których mowa w art. 29 ust. 1, Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, praktyczne ustalenia dotyczące automatycznej wymiany informacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38).

▼ M1

7a. Do celów załącznika I sekcja VIII część B pkt 1 lit. c) oraz załącznika I sekcja VIII część C pkt 17 lit. g) każde państwo członkowskie przekazuje Komisji do dnia 31 lipca 2015 r. wykaz podmiotów i rachunków, które mają być traktowane, odpowiednio, jako 'nieraportujące instytucje finansowe' i 'rachunki wyłączone'. Każde państwo członkowskie informuje również Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* skompilowany wykaz otrzymanych informacji i aktualizuje go stosownie do potrzeb.

Państwa członkowskie zapewniają, aby te rodzaje 'nieraportujących instytucji finansowych' i 'rachunków wyłączonych' spełniały wszystkie wymogi wymienione w załączniku I sekcja VIII część B pkt 1 lit. c) oraz w załączniku I sekcja VIII część C pkt 17 lit. g), w szczególności wymóg, aby status 'instytucji finansowej' jako 'nieraportującej instytucji finansowej' lub status rachunku jako 'rachunku wyłączonego' nie zagroziły realizacji celów niniejszej dyrektywy.

▼ B

8. W przypadku gdy państwa członkowskie w umowach dwustronnych lub wielostronnych, które zawierają z innymi państwami członkowskimi, uzgadniają automatyczną wymianę informacji na temat dodatkowych kategorii dochodu i kapitału, informują o tych umowach Komisję, która udostępnia te umowy wszystkim pozostałym państwom członkowskim.

▼ M2*Artykuł 8a*

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wydano, zmieniono lub odnowiono interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe po dniu 31 grudnia 2016 r., przekazuje w drodze automatycznej wymiany informacje na ten temat właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, przestrzegając ograniczeń wymienionych w ust. 8 niniejszego artykułu, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi przyjętymi na mocy art. 21.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi przyjętymi na mocy art. 21, przekazuje również właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, przestrzegając ograniczeń wymienionych w ust. 8b niniejszego artykułu, informacje dotyczące interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, które zostały wydane, zmienione lub odnowione w okresie rozpoczynającym się pięć lat przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Jeżeli interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione między dniem 1 stycznia 2012 r. a 31 grudnia 2013 r., dotyczące ich informacje przekazywane są pod warunkiem że te interpretacje i porozumienia są nadal ważne w dniu 1 stycznia 2014 r.

Jeżeli interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione między dniem 1 stycznia 2014 r. a 31 grudnia 2016 r., dotyczące ich informacje są przekazywane bez względu na to, czy te interpretacje i porozumienia są nadal ważne.

▼ M2

Państwa członkowskie mogą wyłączyć z obowiązku przekazywania, o którym mowa w niniejszym ustępie, informacje dotyczące interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych wydanych, zmienionych lub odnowionych przed dniem 1 kwietnia 2016 r. w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób – z wyłączeniem osób prowadzących głównie działalność finansową lub inwestycyjną – których roczne przychody netto ze sprzedaży, zdefiniowane w art. 2 pkt 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽¹⁾, w ujęciu grupowym wynoszą mniej niż 40 000 000 EUR (lub równoważna kwota w jakiegokolwiek innej walucie) w roku podatkowym poprzedzającym datę wydania, zmiany lub odnowienia tych interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych.

3. Z zakresu automatycznej wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu wyłącza się dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe z państwami trzecimi, jeżeli międzynarodowa umowa podatkowa, na mocy której wynegocjowano dane uprzednie porozumienie cenowe, nie zezwala na jego ujawnienie stronom trzecim. Takie dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe będą przedmiotem wymiany na mocy art. 9, jeżeli międzynarodowa umowa podatkowa, na mocy której wynegocjowano dane uprzednie porozumienie cenowe, zezwala na jego ujawnienie, a właściwy organ państwa trzeciego wyrazi zgodę na ujawnienie tej informacji.

Jednakże w przypadkach gdy dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe są wyłączone z zakresu automatycznej wymiany informacji na mocy zdania pierwszego akapitu pierwszego niniejszego ustępu, dokonuje się w to miejsce – na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu – wymiany informacji określonych w ust. 6 niniejszego artykułu, o których mowa we wniosku będącym podstawą wydania takich dwustronnych lub wielostronnych uprzednich porozumień cenowych.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym dotyczy wyłącznie spraw podatkowych osoby fizycznej lub osób fizycznych.

5. Wymiana informacji odbywa się następująco:

a) w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 1: w terminie trzech miesięcy od zakończenia półrocza kalendarzowego, w którym interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione;

b) w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 2: przed dniem 1 stycznia 2018 r.

6. Informacje, które państwo członkowskie jest zobowiązane przekazywać na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, obejmują następujące elementy:

a) dane identyfikacyjne osoby, innej niż osoba fizyczna, a w stosownych przypadkach również grupy osób, do której należy;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

▼ M2

- b) streszczenie interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji sformułowany w sposób abstrakcyjny i nieprowadzący do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym;
- c) daty wydania, zmiany lub odnowienia interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego;
- d) datę rozpoczęcia okresu ważności interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile jest ona określona;
- e) datę zakończenia okresu ważności interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile jest ona określona;
- f) rodzaj interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego;
- g) kwotę transakcji lub serii transakcji będących przedmiotem interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile kwota ta jest w nich podana;
- h) w przypadku uprzedniego porozumienia cenowego – opis zbioru kryteriów stosowanych do ustalenia cen transferowych lub samą cenę transferową;
- i) w przypadku uprzedniego porozumienia cenowego – określenie metody zastosowanej do ustalenia cen transferowych lub samą cenę transferową;
- j) określenie ewentualnych innych państw członkowskich, których mogą dotyczyć interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe;
- k) określenie wszelkich osób, innych niż osoby fizyczne, w ewentualnych innych państwach członkowskich, na które to osoby interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe mogą mieć wpływ (ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązana jest każda taka osoba); oraz
- l) wskazanie, czy podstawą przekazywanych informacji jest sama interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub samo uprzednie porozumienie cenowe, czy też wniosek, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu.

7. W celu ułatwienia wymiany informacji, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w ust. 6 niniejszego artykułu, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza przewidzianego w art. 20 ust. 5.

▼ **M2**

8. Informacje określone w ust. 6 lit. a), b), h) i k) niniejszego artykułu nie są przekazywane Komisji Europejskiej.

9. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich określonych na mocy ust. 6 lit. j) niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu siedmiu dni roboczych, potwierdzają – o ile to możliwe drogą elektroniczną – odbiór informacji właściwemu organowi, który je przekazał. Środek ten ma zastosowanie do czasu uzyskania zdolności operacyjnej przez bazę danych, o której mowa w art. 21 ust. 5.

10. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 5 i z uwzględnieniem art. 21 ust. 4, zwrócić się o dodatkowe informacje, w tym o pełny tekst interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego.

▼ **M3***Artykuł 8aa***Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących sprawozdania według krajów**

1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobowiązania „jednostki dominującej najwyższego szczebla” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, która jest rezydentem do celów podatkowych na jego terytorium, lub każdego innego „podmiotu raportującego” w rozumieniu załącznika III sekcja II, do przedstawiania sprawozdania według krajów w odniesieniu do jej „sprawozdawczego roku podatkowego” w terminie 12 miesięcy od ostatniego dnia „sprawozdawczego roku podatkowego” danej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, zgodnie z załącznikiem III sekcja II.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego, które otrzymało sprawozdanie według krajów zgodnie z ust. 1, ma obowiązek przekazać to sprawozdanie – w drodze wymiany automatycznej i w terminie określonym w ust. 4 – każdemu państwu członkowskiemu, w którym – jak wynika z informacji zawartych w sprawozdaniu według krajów – rezydentem do celów podatkowych jest co najmniej jeden „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, do której należy „podmiot raportujący”, lub w którym podlega opodatkowaniu działalność gospodarcza prowadzona przez jego stały zakład.

3. Sprawozdanie według krajów zawiera następujące informacje w odniesieniu do „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”:

a) zagregowane dane dotyczące wysokości osiągniętych przychodów, zysku (straty) przed opodatkowaniem, zapłaconego podatku dochodowego, należnego podatku dochodowego, kapitału podstawowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych, liczby pracowników i aktywów rzeczowych innych niż środki pieniężne lub ich ekwiwalenty, w odniesieniu do każdej jurysdykcji, w której „grupa przedsiębiorstw wielonarodowych” prowadzi działalność;

b) dane identyfikujące każdy „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, obejmujące nazwę jurysdykcji, w której podmiot ten ma rezydencję podatkową, oraz nazwę jurysdykcji, zgodnie z której prawem został utworzony, jeśli jest ona inna niż jego jurysdykcja podatkowa, a także charakter głównego przedmiotu działalności prowadzonej przez ten „podmiot wchodzący w skład grupy”.

4. Informacje są przekazywane w terminie 15 miesięcy od ostatniego dnia „roku podatkowego” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, której dotyczy dane sprawozdanie według krajów. Pierwsze sprawozdanie według krajów podlegające przekazaniu obejmuje „rok podatkowy” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie; przekazanie to powinno nastąpić w ciągu 18 miesięcy po ostatnim dniu tego „roku podatkowego”.

▼ **M2***Artykuł 8b***Statystyki dotyczące automatycznej wymiany informacji**

1. Przed dniem 1 stycznia 2018 r. państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące wolumenu automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 i 8a oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – informacje dotyczące administracyjnych oraz innych odnośnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich potencjalnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i stron trzecich.

2. Przed dniem 1 stycznia 2019 r. Komisja przedkłada sprawozdanie, w którym przedstawia ogólny zarys i ocenę statystyk i informacji otrzymanych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczące takich kwestii jak administracyjne oraz inne odnośne koszty i korzyści wynikające z automatycznej wymiany informacji, a także praktyczne aspekty z tym związane. Stosownie do sytuacji Komisja przedkłada Radzie wniosek dotyczący kategorii i warunków określonych w art. 8 ust. 1, łącznie z warunkiem, zgodnie z którym informacje na temat rezydentów innych państw członkowskich muszą być dostępne, lub dotyczący pozycji, o których mowa w art. 8 ust. 3a, bądź obu tych elementów.

Podczas analizy wniosku przedstawionego przez Komisję Rada dokonuje oceny dalszego zwiększenia skuteczności i usprawnienia funkcjonowania automatycznej wymiany informacji oraz poprawy jakości tej wymiany w celu zapewnienia, by:

- a) właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazywał w drodze automatycznej wymiany właściwemu organowi każdego z pozostałych państw członkowskich informacje na temat okresów rozliczeniowych, począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r., dotyczące rezydentów tego drugiego państwa członkowskiego oraz odnoszące się do wszystkich kategorii dochodu i kapitału wymienionych w art. 8 ust. 1, zgodnie z ich interpretacją na mocy ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego przekazującego informacje; oraz
- b) wykazy kategorii i pozycji określone w art. 8 ust. 1 i 3a zostały rozszerzone na inne kategorie i pozycje, w tym opłaty licencyjne.

▼ **B***SEKCJA III****Spontaniczna wymiana informacji****Artykuł 9***Zakres i warunki spontanicznej wymiany informacji**

1. Właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych zainteresowanych państw członkowskich informacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, w każdym z następujących przypadków:

- a) właściwy organ jednego państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że może dojść do strat podatkowych w innym państwie członkowskim;

▼B

- b) osoba podlegająca obowiązkowi podatkowemu uzyskuje obniżkę podatku lub zwolnienie z podatku w jednym państwie członkowskim, co byłoby podstawą do podwyższenia podatku lub powstania obowiązku podatkowego w innym państwie członkowskim;
 - c) kontakty gospodarcze między osobą podlegającą obowiązkowi podatkowemu w jednym państwie członkowskim a osobą podlegającą obowiązkowi podatkowemu w innym państwie członkowskim są prowadzone w co najmniej jednym kraju w taki sposób, że może to doprowadzić do oszczędności podatkowych w jednym z tych państw członkowskich lub w drugim lub w obydwu z nich;
 - d) właściwy organ państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że oszczędność podatkowa może wynikać z fikcyjnych transferów zysków wewnątrz grupy przedsiębiorstw;
 - e) informacje przekazane jednemu państwu członkowskiemu przez właściwy organ innego państwa członkowskiego umożliwiły uzyskanie informacji, które mogą być istotne do określenia obowiązku podatkowego w tym drugim państwie członkowskim.
2. Właściwe organy każdego z państw członkowskich mogą przekazywać, w ramach spontanicznej wymiany, właściwym organom pozostałych państw członkowskich wszelkie znane im informacje, które mogą być przydatne właściwym organom pozostałych państw członkowskich.

*Artykuł 10***Terminy**

1. Właściwy organ, któremu udostępniono informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1, przekazuje te informacje właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych zainteresowanych państw członkowskich najszybciej jak to możliwe i nie później niż w terminie jednego miesiąca od momentu uzyskania dostępu do tych informacji.
2. Właściwy organ, któremu przekazano informacje zgodnie z art. 9, natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych, potwierdza właściwemu organowi, który przekazał informacje, ich otrzymanie, o ile to możliwe drogą elektroniczną.

ROZDZIAŁ III

INNE FORMY WSPÓLPRACY ADMINISTRACYJNEJ*SEKCJA I****Obecność w urzędach administracyjnych oraz udział w postępowaniu administracyjnym****Artykuł 11***Zakres i warunki**

1. W drodze porozumienia między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz na warunkach ustalonych przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą, w celu wymiany informacji, o której mowa w art. 1 ust. 1:
 - a) przebywać w urzędach, w których wykonują swoje obowiązki organy administracyjne współpracującego państwa członkowskiego;

▼ B

- b) być obecni podczas postępowania administracyjnego prowadzonego na terytorium współpracującego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy informacje, których dotyczy wnioski, zawarte są w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie tych dokumentów.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, może przewidywać, że w przypadku gdy urzędnicy organu wnioskującego są obecni podczas postępowania administracyjnego, mogą oni przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację w zakresie, w jakim jest to dozwolone na mocy przepisów współpracującego państwa członkowskiego.

Każda odmowa ze strony osoby, w stosunku do której prowadzone jest dochodzenie, zastosowania się do środków kontrolnych urzędników organu wnioskującego traktowana jest przez organ współpracujący jak odmowa w stosunku do jego własnych urzędników.

3. Urzędnicy upoważnieni przez wnioskujące państwo członkowskie, którzy przebywają w innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1, muszą zawsze być w stanie przedstawić pisemne upoważnienie potwierdzające ich tożsamość oraz pełnią funkcję urzędową.

*SEKCJA II****Kontrole jednoczesne****Artykuł 12***Kontrole jednoczesne**

1. W przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie uzgadniają przeprowadzenie na swoich terytoriach jednoczesnych kontroli jednej lub większej liczby osób będących przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania, w celu wymiany uzyskanych w ten sposób informacji, stosuje się ust. 2, 3 i 4.

2. Właściwy organ w każdym z państw członkowskich w sposób niezależny określa osoby, w odniesieniu do których zamierza zaproponować kontrolę jednoczesną. Powiadamia on właściwe organy w pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich o wszelkich przypadkach, w których proponuje kontrolę jednoczesną, podając uzasadnienie dokonanego wyboru.

Określa on okres czasu, w którym kontrole takie mają zostać przeprowadzone.

3. Właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich decyduje, czy chce wziąć udział w kontrolach jednoczesnych. Potwierdza on swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę organowi, który zaproponował kontrolę jednoczesną.

4. Właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich wyznacza przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzór nad działaniami kontrolnymi i ich koordynację.

*SEKCJA III***Doręczenia***Artykuł 13***Wniosek o doręczenie**

1. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego właściwy organ innego państwa członkowskiego doręcza adresatowi, zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania podobnych środków we współpracującym państwie członkowskim, wszelkie środki i decyzje wydane przez organy administracyjne wnioskującego państwa członkowskiego i związane ze stosowaniem na jego terytorium przepisów dotyczących podatków objętych niniejszą dyrektywą.
2. Wniosek o doręczenie zawiera informacje o przedmiocie środka lub decyzji, których ma dotyczyć doręczenie, oraz nazwisko i adres adresata wraz ze wszelkimi innymi informacjami, które mogą ułatwić identyfikację adresata.
3. Organ współpracujący natychmiast informuje organ wnioskujący o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia adresatowi środka lub decyzji.
4. Organ wnioskujący występuje z wnioskiem o doręczenie zgodnie z niniejszym artykułem tylko wtedy, gdy nie jest w stanie dokonać doręczenia zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania danych środków we wnioskującym państwie członkowskim, lub w przypadku gdy takie doręczenie powodowałoby nieproporcjonalne trudności. Właściwy organ państwa członkowskiego może – listem poleconym lub drogą elektroniczną – doręczyć każdy dokument bezpośrednio osobie przebywającej na terytorium innego państwa członkowskiego.

*SEKCJA IV***Informacje zwrotne***Artykuł 14***Warunki**

1. W przypadku gdy właściwy organ przekazuje informacje zgodnie z art. 5 lub 9, może on zwrócić się do właściwego organu, który otrzymał informacje, o przysłanie informacji zwrotnych na temat otrzymanego materiału. Jeżeli właściwy organ, który przekazał informacje, zwraca się o przesłanie informacji zwrotnych, właściwy organ, który otrzymał informacje, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących tajemnicy skarbowej i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie członkowskim, przesyła mu takie informacje zwrotne najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od chwili, w której znany jest sposób wykorzystania informacji, których dotyczy wniosek. Komisja określa praktyczne ustalenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.
2. Właściwe organy państw członkowskich raz w roku przekazują pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim informacje zwrotne dotyczące automatycznej wymiany informacji, zgodnie z dwustronnymi ustaleniami praktycznymi.

▼B

SEKCJA V

Wymiana najlepszych praktyk i doświadczeń*Artykuł 15***Zakres i warunki**

1. Państwa członkowskie wspólnie z Komisją analizują i oceniają współpracę administracyjną przewidzianą w niniejszej dyrektywie i wymieniają swoje doświadczenia w celu poprawy tej współpracy oraz, tam gdzie to stosowne, opracowania przepisów w stosownych obszarach.

2. Państwa członkowskie wspólnie z Komisją mogą opracować wytyczne dotyczące każdego aspektu, który uznają za niezbędny do celów wymiany najlepszych praktyk i doświadczeń.

ROZDZIAŁ IV

WARUNKI WSPÓLPRACY ADMINISTRACYJNEJ*Artykuł 16***Ujawnianie informacji i dokumentów**

1. Informacje przekazane między państwami członkowskimi w jakiegokolwiek formie zgodnie z niniejszą dyrektywą są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy krajowego prawa państwa członkowskiego, które informacje te otrzymuje. Takie informacje mogą być wykorzystywane do celów stosowania i egzekwowania krajowych przepisów państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2.

Takie informacje mogą być również wykorzystywane do celów ustalania wysokości i egzekwowania innych podatków i cel objętych art. 2 dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, cel i innych obciążeń⁽¹⁾ lub do celów ustalenia wysokości i egzekwowania obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne.

Ponadto można je wykorzystywać w związku z postępowaniem sądowym i administracyjnym, które może prowadzić do sankcji, wszczętym wskutek naruszeń prawa podatkowego, bez uszczerbku dla ogólnych zasad i przepisów dotyczących praw oskarżonych i świadków w takim postępowaniu.

2. Informacje i dokumenty otrzymane zgodnie z niniejszą dyrektywą mogą być wykorzystywane do celów innych niż te, o których mowa w ust. 1, o ile zezwoli na to właściwy organ państwa członkowskiego przekazującego informacje zgodnie z niniejszą dyrektywą i jedynie w zakresie, w jakim dopuszczają to przepisy państwa członkowskiego właściwego organu otrzymującego informacje. Takie zezwolenie jest udzielane, jeśli informacje mogą być wykorzystane do podobnych celów w państwie członkowskim właściwego organu przekazującego informacje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1.

▼ B

3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego uważa, że informacje, które otrzymał od właściwego organu innego państwa członkowskiego mogą być użyteczne dla właściwego organu trzeciego państwa członkowskiego do celów, o których mowa w ust. 1, może on przekazać te informacje temu ostatniemu, pod warunkiem że przekazanie informacji jest zgodne z zasadami i procedurami określonymi w niniejszej dyrektywie. Informuje on właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje, o tym, że zamierza je przekazać trzeciemu państwu członkowskiemu. Państwo członkowskiego, z którego pochodzą informacje, może sprzeciwić się ich przekazaniu w terminie 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia od państwa członkowskiego zamierzającego przekazać informacje innemu państwu członkowskiemu.

4. Tylko właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje przekazane zgodnie z ust. 3, może zezwolić na ich wykorzystanie zgodnie z ust. 2.

5. Informacje, sprawozdania, oświadczenia i wszelkie inne dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich, uzyskane przez organ współpracujący i przekazane zgodnie z niniejszą dyrektywą organowi wnioskującemu, mogą być użyte jako dowody przez właściwe organy wnioskującego państwa członkowskiego na takiej samej podstawie jak podobne informacje, sprawozdania, oświadczenia i wszelkie inne dokumenty wydane przez organ tego państwa członkowskiego.

▼ M3

6. Niezależnie od ust. 1–4 niniejszego artykułu informacje przekazywane pomiędzy państwami członkowskimi na podstawie art. 8aa są wykorzystywane do celów przeprowadzenia oceny wysokiego stopnia ryzyka w zakresie cen transferowych oraz innych rodzajów ryzyka związanych z erozją bazy podatkowej i przerzucaniem zysków, w tym oceny ryzyka nieprzestrzegania przez członków danej grupy przedsiębiorstw wielonarodowych przepisów dotyczących cen transferowych, które mają zastosowanie, a w stosownych przypadkach do celów analizy ekonomicznej i statystycznej. Korekt cen transferowych dokonywanych przez państwo członkowskie, które otrzymuje informacje, nie można opierać na informacjach wymienionych na podstawie art. 8aa. Niezależnie od powyższego nie zakazuje się wykorzystywania informacji przekazywanych pomiędzy państwami członkowskimi na podstawie art. 8aa jako podstawy dalszego badania ustaleń dotyczących cen transferowych danej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” lub badania innych kwestii podatkowych w trakcie kontroli podatkowej i, skutkiem tego, stosownych korekt podlegających opodatkowaniu dochodów „podmiotu wchodzącego w skład grupy”.

▼ B*Artykuł 17***Ograniczenia**

1. Organ współpracujący w jednym państwie członkowskim udziela organowi wnioskującemu w innym państwie członkowskim informacji, o których mowa w art. 5, pod warunkiem że organ wnioskujący wyczerpał zwykle źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez zagrożenia osiągnięcia swojego celu.

2. Niniejsza dyrektywa nie zobowiązuje współpracującego państwa członkowskiego do przeprowadzenia postępowania lub przekazania informacji, jeżeli przeprowadzenie takiego postępowania lub gromadzenie informacji, których wniosek dotyczy, przez to państwo członkowskie do jego własnych celów byłoby sprzeczne z jego prawodawstwem.

▼B

3. Właściwy organ współpracującego państwa członkowskiego może odmówić udzielenia informacji w przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie nie jest w stanie, z przyczyn prawnych, udzielić podobnych informacji.
4. Można odmówić udzielenia informacji w przypadku gdy prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub w przypadku gdy ujawnienie informacji byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.
5. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o przyczynach odrzucenia wniosku o udzielenie informacji.

*Artykuł 18***Obowiązki**

1. Jeżeli państwo członkowskie zwraca się z wnioskiem o udzielenie informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą, współpracujące państwo członkowskie stosuje dostępne mu środki gromadzenia informacji celem uzyskania informacji, których dotyczy wniosek, nawet jeżeli informacje te mogą nie być potrzebne temu państwu członkowskiemu do jego własnych celów podatkowych. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla art. 17 ust. 2, 3 i 4, na które nie można się w żadnym wypadku powoływać celem umożliwienia współpracującemu państwu członkowskiemu odmowy udzielenia informacji jedynie z uwagi na brak interesu krajowego w takich informacjach.
2. Artykułu 17 ust. 2 i 4 nie można w żadnym wypadku interpretować jako umożliwiającego współpracującemu organowi państwa członkowskiego odmowę udzielenia informacji jedynie ze względu na to, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze przedstawiciela lub powiernika lub dlatego, że dotyczą one udziałów własnościowych w jakiejś osobie.
3. Niezależnie od ust. 2 państwo członkowskie może odmówić przekazania informacji, których dotyczy wnioski, w przypadku gdy informacje takie obejmują okresy rozliczeniowe sprzed dnia 1 stycznia 2011 r. i w przypadku gdy przekazanie takich informacji mogło być przedmiotem odmowy na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy 77/799/EWG, o ile stosowny wniosek został złożony przed dniem 11 marca 2011 r.

*Artykuł 19***Rozszerzenie szerszej współpracy zapewnionej krajowi trzeciemu**

W przypadku gdy państwo członkowskie zapewnia krajowi trzeciemu szerszą współpracę niż ta przewidziana w niniejszej dyrektywie, takie państwo członkowskie nie może odmówić tego rodzaju szerszej współpracy żadnemu innemu państwu członkowskiemu, które chce nawiązać taką szerszą wzajemną współpracę z tym państwem członkowskim.

*Artykuł 20***Standardowe formularze i elektroniczne formaty**

1. Wnioski o udzielenie informacji i o przeprowadzenie postępowania administracyjnego zgodnie z art. 5 oraz odpowiedzi na takie wnioski, potwierdzenia odbioru, wnioski o dodatkowe informacje ogólne, oświadczenia o niemożności udzielenia informacji i o odrzuceniu wniosku zgodnie z art. 7 przesyła się, jeśli tylko to możliwe, przy użyciu standardowego formularza przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ B

Do standardowych formularzy można załączać sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty, ich uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich.

2. Standardowy formularz, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje przekazywane przez organ wnioskujący:

a) tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia;

b) cel wniosku o informacje z podatkowego punktu widzenia.

Organ wnioskujący może – w zakresie, w jakim są mu one znane i zgodnie z sytuacją międzynarodową – przekazać nazwisko i adres każdej osoby, co do której istnieją podstawy, aby sądzić, że posiada ona informacje, których dotyczy wnioski, jak również wszelkie elementy mogące ułatwić organowi współpracującemu gromadzenie informacji.

3. Informacje w ramach wymiany spontanicznej i potwierdzenie ich odbioru ► **C1** zgodnie z, odpowiednio, art. 9 i 10 ◀, wnioski o doręczenie środków i decyzji administracyjnych zgodnie z art. 13 oraz informacje zwrotne zgodnie z art. 14 przesyła się przy użyciu standardowego formularza przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ M1

4. Informacje w ramach wymiany automatycznej zgodnie z art. 8 przesyła się przy użyciu standardowego formatu elektronicznego służącego ułatwieniu takiej automatycznej wymiany i opartego na istniejącym formacie elektronicznym zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/48/WE, który ma być stosowany do wszystkich rodzajów automatycznej wymiany informacji, przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ M2

5. Przed dniem 1 stycznia 2017 r. Komisja przyjmuje – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 – standardowy formularz, w tym ustalenia językowe. Standardowy formularz wykorzystywany jest do automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych na mocy art. 8a. Treść standardowego formularza nie wykracza poza elementy podlegające wymianie informacji wymienione w art. 8a ust. 6 oraz inne pola związane z tymi elementami i niezbędne do osiągnięcia celów art. 8a.

Ustalenia językowe, o których mowa w akapicie pierwszym, nie uniemożliwiają państwom członkowskim przekazywania informacji, o których mowa w art. 8a, w dowolnym z języków urzędowych i roboczych Unii. Ustalenia językowe mogą jednak przewidywać, że najistotniejsze elementy takich informacji są również przekazywane w innym języku urzędowym i roboczym Unii.

▼ M3

6. Automatyczna wymiana informacji dotyczących sprawozdania według krajów na podstawie art. 8aa jest prowadzona przy użyciu standardowego formularza przedstawionego w załączniku III sekcja III tabele 1, 2 i 3. Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – ustalenia językowe mające zastosowanie do tej wymiany. Nie uniemożliwiają one państwom członkowskim przekazywania informacji, o których mowa w art. 8aa, w dowolnym z języków urzędowych i roboczych Unii. Ustalenia językowe mogą jednak przewidywać, że najistotniejsze elementy takich informacji należy przekazywać również w innym języku urzędowym Unii. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ B*Artykuł 21***Ustalania praktyczne**

1. Przekazywanie informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą odbywa się w miarę możliwości drogą elektroniczną przy użyciu wspólnej sieci CCN.

W przypadku gdy jest to konieczne, Komisja przyjmuje ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie akapitu pierwszego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ M1

2. Komisja jest odpowiedzialna za dokonywanie wszelkich zmian sieci CCN niezbędnych dla umożliwienia wymiany takich informacji między państwami członkowskimi oraz zapewnienia bezpieczeństwa tej sieci.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za dokonywanie wszelkich zmian w swoich własnych systemach niezbędnych dla umożliwienia wymiany takich informacji przy użyciu sieci CCN oraz zapewnienia bezpieczeństwa swoich systemów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby każda 'osoba raportowana' będąca osobą fizyczną była powiadamiana o naruszeniu bezpieczeństwa w odniesieniu do jej danych w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności.

Państwa członkowskie zrzekają się wszystkich roszczeń o zwrot wydatków poniesionych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem, w stosownych przypadkach, roszczeń dotyczących wynagrodzeń ekspertów.

▼ M2

3. Osoby należycie akredytowane przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji mogą mieć dostęp do takich informacji jedynie w zakresie niezbędnym do obsługi, konserwacji i rozwijania bazy danych, o której mowa w ust. 5, oraz sieci CCN.

▼ B

4. Wnioski o współpracę, w tym wnioski o doręczenie, oraz załączone dokumenty mogą być sporządzone w jakimkolwiek języku uzgodnionym przez organ współpracujący i organ wnioskujący.

Tłumaczenie na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego organu współpracującego dołącza się do tych wniosków jedynie w szczególnych sytuacjach, gdy organ współpracujący uzasadni wystąpienie z wnioskiem o takie tłumaczenie.

▼ M2

5. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie zapisywane będą informacje przekazywane na mocy art. 8a ust. 1 i 2 w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego we wskazanych ustępach, a także zapewni tej bazie danych wsparcie techniczne i logistyczne. Do informacji zapisanych w tej bazie danych dostęp mają właściwe organy wszystkich państw członkowskich. Komisja również ma dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych, jednakże w granicach wskazanych w art. 8a ust. 8. Komisja przyjmuje niezbędne ustalenia praktyczne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ M2

Do czasu uzyskania przez bezpieczną centralną bazę danych zdolności operacyjnej automatyczna wymiana przewidziana w art. 8a ust. 1 i 2 prowadzona jest zgodnie z ust. 1 tego artykułu i mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi.

▼ M3

6. Przekazywanie informacji zgodnie z art. 8aa ust. 2 odbywa się drogą elektroniczną przy użyciu wspólnej sieci CCN. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – ustalenia praktyczne niezbędne do modernizacji sieci CCN. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ B*Artykuł 22***Obowiązki szczególne**

1. Państwa członkowskie podejmują wszystkie niezbędne działania w celu:

- a) zapewnienia skutecznej koordynacji wewnętrznej w ramach organizacji, o której mowa w art. 4;
- b) ustanowienia bezpośredniej współpracy z organami pozostałych państw członkowskich, o których mowa w art. 4;
- c) zapewnienia sprawnego funkcjonowania uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

▼ M4

1a. W celu wykonania i egzekwowania przepisów prawa państw członkowskich przyjętych dla wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz w celu zapewnienia funkcjonowania współpracy administracyjnej, którą ta dyrektywa ustanawia, państwa członkowskie zapewniają przepisami prawa dostęp organów podatkowych do mechanizmów, procedur, dokumentów i informacji, o których mowa w art. 13, 30, 31 i 40 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽¹⁾.

▼ B

2. Komisja przekazuje każdemu z państw członkowskich wszelkie informacje ogólne dotyczące wprowadzania w życie i stosowania niniejszej dyrektywy, które otrzymuje i które jest w stanie udostępnić.

ROZDZIAŁ V

STOSUNKI Z KOMISJĄ*Artykuł 23***Ocena**

1. Państwa członkowskie i Komisja badają i oceniają funkcjonowanie współpracy administracyjnej przewidzianej w niniejszej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

▼ B

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie istotne informacje, które są niezbędne dla oceny skuteczności współpracy administracyjnej prowadzonej zgodnie z niniejszą dyrektywą w zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania.

▼ M3

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8, 8a i 8aa, a także jej praktyczne wyniki. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – formę i warunki przekazywania tej rocznej oceny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

▼ B

4. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, ustanawia wykaz danych statystycznych, które państwa członkowskie przekazują do celów oceny niniejszej dyrektywy.

▼ M2*Artykuł 23a***Poufność informacji**

1. Informacje przekazywane Komisji na mocy niniejszej dyrektywy są przez nią zachowywane w poufności, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do organów unijnych, i nie mogą być wykorzystywane w żadnych innych celach niż w celu ustalenia, czy i w jakim stopniu państwa członkowskie przestrzegają przepisów niniejszej dyrektywy.

2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych i nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.

▼ B

ROZDZIAŁ VI

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI*Artykuł 24***Wymiana informacji z państwami trzecimi**

1. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego otrzymuje od państwa trzeciego informacje, które wydają się być istotne do celów stosowania i egzekwowania przepisów krajowych tego państwa członkowskiego dotyczących podatków, o których mowa w art. 2, organ ten może – w zakresie, w jakim jest to dozwolone na mocy umowy z tym państwem trzecim – przekazać te informacje właściwym organom państw członkowskich, którym mogą one być przydatne oraz wszelkim organom wnioskującym.

▼ B

2. Zgodnie z krajowymi przepisami krajowymi dotyczącymi przekazywania danych osobowych do państw trzecich właściwe organy mogą przekazać państwu trzeciemu informacje uzyskane zgodnie z niniejszą dyrektywą, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje, wyraził zgodę na to przekazanie;
- b) dane państwo trzecie zobowiązało się do współpracy niezbędnej do zgromadzenia dowodów nieprawidłowego lub sprzecznego z prawem charakteru transakcji, co do których istnieje podejrzenie, że stanowią naruszenie lub nadużycie przepisów podatkowych.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

*Artykuł 25***Ochrona danych****▼ M1**

1. Wszelka wymiana informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą podlega przepisom wykonawczym do dyrektywy 95/46/WE. Jednak do celów właściwego stosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie ograniczają zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1 oraz w art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w zakresie wymaganym w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.

▼ M2

1a. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy unijne na podstawie niniejszej dyrektywy zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001. Jednak do celów prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 11, art. 12 ust. 1 oraz w art. 13–17 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 jest ograniczony do zakresu wymaganego w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

▼ M1

2. „Raportujące instytucje finansowe” oraz właściwe organy każdego państwa członkowskiego uznaje się za administratorów danych do celów dyrektywy 95/46/WE.

3. Niezależnie od ust. 1 każde państwo członkowskie zapewnia, aby każda 'raportująca instytucja finansowa' objęta jego jurysdykcją informowała każdą odnośną 'osobę raportowaną' będącą osobą fizyczną o tym, że informacje jej dotyczące, o których mowa w art. 8 ust. 3a, zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z niniejszą dyrektywą; każde państwo członkowskie zapewnia także, aby dana 'raportująca instytucja finansowa' przekazała tej osobie fizycznej wszystkie informacje, do których ta osoba jest uprawniona na mocy jej prawodawstwa krajowego wdrażającego dyrektywę 95/46/WE, w czasie wystarczającym, aby umożliwić tej osobie wykonanie przysługujących jej praw do ochrony danych, a w każdym razie zanim dana 'raportująca instytucja finansowa' przekaze informacje, o których mowa w art. 8 ust. 3a, właściwemu organowi państwa członkowskiego rezydencji tej osoby.

▼ M1

4. Informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi przedawnienia każdego administratora danych.

▼ M3*Artykuł 25a***Sankcje**

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i dotyczących art. 8aa oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wykonywania tych sankcji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

*Artykuł 26***Procedura komitetowa**

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Współpracy Administracyjnej w dziedzinie Opodatkowania. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼ B*Artykuł 27***Sprawozdawczość**

Co pięć lat po dniu 1 stycznia 2013 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 28***Uchylenie dyrektywy 77/799/EWG**

Dyrektywa 77/799/EWG zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 29***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

▼B

Państwa członkowskie wprowadzają jednak w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 8 niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2015 r.

Państwa członkowskie informują o tym niezwłocznie Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 30***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 31***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

▼ **M1****ZAŁĄCZNIK I****Zasady sprawozdawcze i zasady należytej staranności w odniesieniu do informacji finansowych**

Niniejszy załącznik określa zasady sprawozdawcze i zasady należytej staranności, które muszą być stosowane przez 'raportujące instytucje finansowe', aby umożliwić państwom członkowskim przekazywanie — w drodze automatycznej wymiany — informacji, o których mowa w art. 8 ust. 3a niniejszej dyrektywy. Niniejszy załącznik opisuje również zasady oraz procedury administracyjne, jakimi muszą dysponować państwa członkowskie, aby zapewnić skuteczne wykonywanie i przestrzeganie określonych poniżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności.

SEKCJA I**OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE**

A) Z zastrzeżeniem części C–E, każda 'raportująca instytucja finansowa' musi przekazywać właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego następujące informacje odnoszące się do każdego 'rachunku raportowanego' danej 'raportującej instytucji finansowej':

- 1) imię i nazwisko/nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) 'NIP' oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej 'osoby raportowanej', która jest 'posiadaczem rachunku', a w przypadku jakiegokolwiek 'podmiotu', który jest 'posiadaczem rachunku' i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną' — nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji oraz (o ile takie są) inną jurysdykcję lub inne jurysdykcje miejsca rezydencji i numer(-y) 'NIP' tego 'podmiotu' oraz imię i nazwisko, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) 'NIP' oraz datę i miejsce urodzenia każdej 'osoby raportowanej';
- 2) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
- 3) nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) 'raportującej instytucji finansowej';
- 4) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — 'wartość pieniężną' lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
- 5) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku powierniczego':
 - a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia 'aktywów finansowych' wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów 'raportująca instytucja finansowa' działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz 'posiadacza rachunku';

▼ **M1**

- 6) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku depozytowego' — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
- 7) w przypadku jakiegokolwiek rachunku, który nie został opisany w części A pkt 5 lub 6 — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz 'posiadacza rachunku' w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku 'raportująca instytucja finansowa' działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę jakichkolwiek kwot umorzeń dokonanych na rzecz 'posiadacza rachunku' w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.
- B) Przekazywane informacje muszą określać walutę, w której denominowana jest każda kwota.
- C) Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego 'rachunku raportowanego', który jest 'istniejącym rachunkiem', nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) 'NIP' ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) 'NIP' lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji 'raportującej instytucji finansowej', a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką 'raportującą instytucję finansową' nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub jakiegokolwiek unijnego instrumentu prawnego. Jednakże 'raportująca instytucja finansowa' ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) 'NIP' i datę urodzenia w odniesieniu do 'istniejących rachunków', przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym 'istniejące rachunki' zidentyfikowane zostały jako 'rachunki raportowane'.
- D) Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie numeru 'NIP', jeżeli numer 'NIP' nie został nadany przez odnośne państwo członkowskie ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji.
- E) Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie miejsca urodzenia, chyba że:
- 1) 'raportująca instytucja finansowa' ma tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na mocy prawa krajowego lub 'raportująca instytucja finansowa' ma lub miała tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać te dane na podstawie jakiegokolwiek unijnego instrumentu prawnego, który obowiązuje lub obowiązywał w dniu 5 stycznia 2015 r.; oraz
 - 2) jest ono dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną 'raportującą instytucję finansową'.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

- A) Rachunek traktuje się jako 'rachunek raportowany' począwszy od dnia, w którym zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności w sekcjach II–VII, a — o ile nie przewidziano inaczej — informacje odnoszące się do 'rachunku raportowanego' muszą być przekazywane co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego dane informacje dotyczą.
- B) Saldo lub wartość rachunku określane są na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.
- C) W przypadku gdy saldo lub próg wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość muszą zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem tego roku kalendarzowego.

▼ **M1**

- D) Każde państwo członkowskie może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na korzystanie z dostawców usług w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych i dotyczących należytej staranności nałożonych na takie 'raportujące instytucje finansowe', zgodnie z prawem krajowym, ale obowiązki te pozostają w zakresie odpowiedzialności 'raportujących instytucji finansowych'.
- E) Każde państwo członkowskie może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na stosowanie wobec 'istniejących rachunków' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'nowych rachunków', oraz wobec 'rachunków o niższej wartości' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'rachunków o wysokiej wartości'. W przypadku gdy państwo członkowskie zezwala na to, aby procedury należytej staranności stosowane wobec 'nowego rachunku' były stosowane do 'istniejących rachunków', nadal mają zastosowanie zasady tak czy inaczej mające zastosowanie do 'istniejących rachunków'.

SEKCJA III

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

- A) Wprowadzenie. Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków indywidualnych'.
- B) 'Rachunki o niższej wartości'. Poniższe procedury mają zastosowanie do 'rachunków o niższej wartości'.
- 1) Adres zamieszkania. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' ma w swojej dokumentacji aktualny adres zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', 'raportująca instytucja finansowa' może traktować danego indywidualnego 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany, na potrzeby stwierdzenia, czy dany indywidualny 'posiadacz rachunku' jest 'osobą raportowaną'.
- 2) Elektroniczne wyszukiwanie danych. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie polega na aktualnym adresie zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', zgodnie z częścią B pkt 1, 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć posiadane przez siebie dane, które można przeszukać elektronicznie, pod kątem którychkolwiek z poniższych przesłanek i zastosować przepisy części B pkt 3–6:
- identyfikacji 'posiadacza rachunku' jako rezydenta państwa członkowskiego;
 - aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania (w tym skrytki pocztowej) w państwie członkowskim;
 - co najmniej jednego numeru telefonicznego w państwie członkowskim i żadnego numeru telefonicznego w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej';
 - stałych zleceń (innych niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie członkowskim;
 - aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w państwie członkowskim; lub
 - polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń w państwie członkowskim, jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem 'posiadacza rachunku'.

▼ M1

- 3) W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się 'rachunkiem o wysokiej wartości'.
- 4) W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, wówczas 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych każdego państwa członkowskiego, w odniesieniu do którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
- 5) W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi — w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności — zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej opisane w części C pkt 2 bądź dążyć do uzyskania oświadczenia 'posiadacza rachunku' lub 'dowodu w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. Jeżeli w wyszukiwaniu danych w dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanki, a próba uzyskania oświadczenia lub 'dowodu w postaci dokumentu' nie powiedzie się, 'raportująca instytucja finansowa' musi zgłosić dany rachunek właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego jako rachunek nieudokumentowany.
- 6) Niezależnie od znalezienia przesłanek określonych w części B pkt 2 'raportująca instytucja finansowa' nie musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta państwa członkowskiego, jeżeli:
 - a) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w tym państwie członkowskim, co najmniej jeden numer telefonu w tym państwie członkowskim (i żadnego numeru telefonu w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej') lub stałe zlecenia (w odniesieniu do 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe') przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie członkowskim, a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub innej(-ych) jurysdykcji miejsca rezydencji takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma danego państwa członkowskiego; oraz
 - (ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że 'posiadacz rachunku' nie ma statusu osoby objętej raportowaniem;
 - b) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres w tym państwie członkowskim, a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:

▼ M1

- (i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub innej(-ych) jurysdykcji miejsca rezydencji takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma danego państwa członkowskiego; lub
 - (ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że posiadacz rachunku nie ma statusu osoby objętej raportowaniem.
- C) Wzmocnione procedury weryfikacyjne dla 'rachunków o wysokiej wartości'. Poniższe wzmocnione procedury weryfikacyjne mają zastosowanie do 'rachunków o wysokiej wartości'.
- 1) Elektroniczne wyszukiwanie danych. W odniesieniu do 'rachunków o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć dane, które można przeszukać elektronicznie, posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2.
 - 2) Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej. Jeżeli elektroniczne bazy danych 'raportującej instytucji finansowej' zawierają pola przeznaczone na wszystkie informacje opisane w części C pkt 3 i zawierają wszystkie te informacje, wówczas dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane. Jeżeli elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich tych informacji, wówczas w odniesieniu do 'rachunku o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi również zweryfikować bieżące papierowe akta klienta, a także — o ile nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta — następujące dokumenty powiązane z rachunkiem i uzyskane przez 'raportującą instytucję finansową' w okresie ostatnich pięciu lat, pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2:
 - a) najnowsze 'dowody w postaci dokumentów', zgromadzone w odniesieniu do danego rachunku;
 - b) najnowszą umowę otwarcia rachunku lub odpowiednią dokumentację;
 - c) najnowszą dokumentację uzyskaną przez 'raportującą instytucję finansową' na mocy 'procedur AML/KYC' (przeciwdziałanie praniu pieniędzy/zasada „znaj swojego klienta”) lub do innych celów regulacyjnych;
 - d) jakiegokolwiek aktualnie obowiązujące pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów; oraz
 - e) jakiegokolwiek aktualnie obowiązujące stałe zlecenia (inne niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków.
 - 3) Wyjątki, w których uznaje się, że bazy danych dostarczyły wymaganych informacji. 'Raportująca instytucja finansowa' nie musi przeprowadzać wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej opisanego w części C pkt 2, o ile posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' informacje, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące elementy:
 - a) status rezydencji 'posiadacza rachunku';
 - b) adres miejsca zamieszkania 'posiadacza rachunku' oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - c) numer(-y) telefonu 'posiadacza rachunku', o ile takie są, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - d) w przypadku 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe' — istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny

▼ M1

rachunek (w tym rachunek w innym oddziale 'raportującej instytucji finansowej' lub innej 'instytucji finansowej');

- e) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku'; oraz
 - f) istnienie jakiegokolwiek pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu w odniesieniu do rachunku.
- 4) Uzyskiwanie faktycznych informacji od opiekuna klienta. Oprócz elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, opisanych w części C pkt 1 i 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować jako 'raportowany rachunek' każdy 'rachunek o wysokiej wartości' przypisany do danego opiekuna klienta (łącznie z wszelkimi 'rachunkami finansowymi' połączonymi z takim 'rachunkiem o wysokiej wartości') jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że 'posiadacz rachunku' jest 'osobą raportowaną'.
- 5) Skutki ustalenia występowania przesłanek.
- a) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C nie zostaną ustalone żadne z przesłanek wymienionych w części B pkt 2, a dany rachunek nie został zidentyfikowany jako posiadany przez 'osobę raportowaną' zgodnie z częścią C pkt 4, dalsze działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek.
 - b) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią następnie zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
 - c) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie danego 'posiadacza rachunku' lub 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' nie może uzyskać takiego oświadczenia danego 'posiadacza rachunku' lub 'dowodu w postaci dokumentu', musi zgłosić dany rachunek właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego jako rachunek nieudokumentowany.
- 6) Jeżeli 'istniejący rachunek indywidualny' nie jest 'rachunkiem o wysokiej wartości' na dzień 31 grudnia 2015 r., lecz staje się 'rachunkiem o wysokiej wartości' na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, 'raportująca instytucja finansowa' musi dopełnić wzmocnionych procedur weryfikacyjnych opisanych w części C w odniesieniu do takiego rachunku w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się 'rachunkiem o wysokiej wartości'. Jeżeli w oparciu o taką weryfikację dany rachunek zostanie zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', 'raportująca instytucja finansowa' musi przekazać wymagane informacje o takim rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', i co roku w odniesieniu do lat kolejnych, chyba że dany 'posiadacz rachunku' przestanie być 'osobą raportowaną'.

▼ **M1**

- 7) W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' zastosuje wzmocnione procedury weryfikacji opisane w części C wobec 'rachunków o wysokiej wartości', 'raportująca instytucja finansowa' — z wyjątkiem procedury zapytania opiekuna klienta opisanej w części C pkt 4 — nie będzie musiała ponownie ich stosować wobec tego samego 'rachunku o wysokiej wartości' w następnych latach, chyba że dany rachunek jest nieudokumentowany, w którym to przypadku 'raportująca instytucja finansowa' powinna stosować te procedury ponownie co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być nieudokumentowany.
- 8) W przypadku zmiany okoliczności dotyczących 'rachunku o wysokiej wartości', które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek opisanych w części B pkt 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
- 9) 'Raportująca instytucja finansowa' musi wprowadzić procedury w celu zapewnienia, aby opiekun klienta zidentyfikował każdą zmianę okoliczności dotyczących danego rachunku. Przykładowo, w przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie korespondencyjnym 'posiadacza rachunku' w państwie członkowskim, 'raportująca instytucja finansowa' zobowiązana jest traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować część B pkt 6, musi uzyskać odpowiednią dokumentację od 'posiadacza rachunku'.
- D) Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości' musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2016 r. Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości' musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.
- E) Jakikolwiek 'istniejący rachunek indywidualny', który został zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany' na mocy niniejszej sekcji, musi być traktowany jako 'rachunek raportowany' we wszystkich kolejnych latach, chyba że 'posiadacz rachunku' przestanie być 'osobą raportowaną'.

SEKCJA IV

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków indywidualnych'.

- A) W odniesieniu do 'nowych rachunków indywidualnych', przy otwieraniu rachunku, 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na określenie jednej lub większej liczby rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'procedur AML/KYC'.
- B) Jeżeli oświadczenie wskazuje, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem państwa członkowskiego do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', a oświadczenie musi również zawierać numer 'NIP' 'posiadacza rachunku' w odniesieniu do takiego państwa członkowskiego (z zastrzeżeniem sekcji I część D) oraz datę urodzenia.

▼ M1

- C) W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'nowym rachunkiem indywidualnym', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie 'posiadacza rachunku' jest niepoprawne lub nierzetelne, 'raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu 'posiadacza rachunku' i musi uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję (rezydencje) 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych.

SEKCJA V

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków podmiotów'.

- A) Rachunki podmiotów niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. O ile 'raportująca instytucja finansowa' nie dokona innego wyboru, w odniesieniu do wszystkich 'istniejących rachunków podmiotów' albo oddzielnie, w odniesieniu do każdej wyraźnie zidentyfikowanej grupy takich rachunków, 'istniejący rachunek podmiotów', którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 250 000 USD, nie musi być weryfikowany, identyfikowany ani raportowany jako 'rachunek raportowany' do czasu aż jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty na ostatni dzień któregokolwiek z kolejnych lat kalendarzowych.
- B) Rachunki podmiotów będące przedmiotem weryfikacji. 'Istniejący rachunek podmiotów', którego łączne saldo lub wartość przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 250 000 USD, oraz 'istniejący rachunek podmiotów', który nie przekracza na dzień 31 grudnia 2015 r. tej kwoty, ale którego łączne saldo lub wartość przekraczają taką kwotę na ostatni dzień któregokolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, muszą zostać poddane weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w części D.
- C) Rachunki podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. W odniesieniu do 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B, wyłącznie rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego 'podmiotu' będącego 'osobą raportowaną' lub w posiadaniu 'pasywnych NFE' (podmiotów niebędących instytucjami finansowymi) kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', są traktowane jako 'rachunki raportowane'.
- D) Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla określenia, czy są one w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':
- 1) Określenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.
 - a) Weryfikacja informacji posiadanych do celów regulacyjnych lub do celów związanych z relacjami z klientem (łącznie z informacjami zgromadzonymi na mocy 'procedur AML/KYC') w celu określenia, czy informacje wskazują, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim. W tym celu informacje wskazujące na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim obejmuje miejsce uzyskania zdolności prawnej lub rejestracji lub adres w państwie członkowskim.

▼ M1

- b) Jeżeli informacje wskazują na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że uzyska od 'posiadacza rachunku' oświadczenie lub w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną'.
- 2) Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części D pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
- a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać od 'posiadacza rachunku' oświadczenie, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
- b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.
- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na:
- (i) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu', który to rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego 'NFE' i którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD; lub
 - (ii) oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej' z państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub innej(-ych) jurysdykcji, w których dana 'osoba kontrolująca' jest rezydentem do celów podatkowych.
- E) Czas trwania weryfikacji oraz dodatkowe procedury mające zastosowanie do 'istniejących rachunków podmiotów'
- 1) Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 250 000 USD, musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.

▼ **M1**

- 2) Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 250 000 USD, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, musi zostać zakończona w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczyły taką kwotę.
- 3) W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'istniejącym rachunkiem podmiotu', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiaduje się lub ma powody sądzić, że oświadczenie 'posiadacza rachunku' lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub niezetelne, 'raportująca instytucja finansowa' musi ponownie określić status rachunku zgodnie z procedurami określonymi w części D.

SEKCJA VI

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków podmiotów'.

Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania 'rachunków podmiotów', wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'nowych rachunków podmiotów' 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla ustalenia, czy 'posiadaczem rachunku' są co najmniej jedna 'osoba raportowana' lub 'pasywne NFE' kontrolowane przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':

- 1) Ustalenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.
 - a) Uzyskanie oświadczenia 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na ustalenie (jednej lub większej liczby) rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'procedur AML/KYC'. Jeżeli dany 'podmiot' poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się adresie głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w celu ustalenia rezydencji 'posiadacza rachunku'.
 - b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną' w odniesieniu do takiego państwa członkowskiego.
- 2) Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'nowego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części A pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
 - a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi polegać na oświadczeniu 'posiadacza rachunku', aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie

▼ **M1**

dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.

- b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.
- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej'.

SEKCJA VII

SZCZEGÓLNE ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe dodatkowe zasady mają zastosowanie we wdrażaniu procedur należytej staranności opisanych powyżej:

- A) Poleganie na oświadczeniach i 'dowodach w postaci dokumentów'. 'Raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na oświadczeniu lub 'dowodzie w postaci dokumentów', jeżeli wie lub ma powody sądzić, że oświadczenie lub 'dowód w postaci dokumentów' są niepoprawne lub niezetelne.
- B) Alternatywne procedury dla 'rachunków finansowych' będących w posiadaniu indywidualnych beneficjentów 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' oraz dla 'grupowych pieniędzy umów ubezpieczenia' lub 'grupowych umów renty'. 'Raportująca instytucja finansowa' może domniemywać, że indywidualny beneficjent (inny niż właściciel) 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty', otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest 'osobą raportowaną', i może traktować taki 'rachunek finansowy' jako inny niż 'rachunek raportowany', chyba że 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana'. 'Raportująca instytucja finansowa' ma powody, by sądzić, iż beneficjentem 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' jest 'osoba raportowana', jeżeli informacje zgromadzone przez 'raportującą instytucję finansową' i związane z beneficjentem zawierają przesłanki opisane w sekcji III część B. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana', 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do procedur zawartych w sekcji III część B.

'Raportująca instytucja finansowa' może traktować 'rachunek finansowy', który jest udziałem członka w 'grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', jako 'rachunek finansowy', który nie jest 'rachunkiem raportowanym', do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika/posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany 'rachunek finansowy', który jest udziałem członka w 'grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', spełnia następujące wymogi:

- (i) 'grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia' lub 'grupowa umowa renty' są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników/posiadaczy świadectwa;

▼ **M1**

- (ii) pracownicy/posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika; oraz
- (iii) łączna kwota należna każdemu pracownikowi/posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD.

Termin „grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia” oznacza 'pieniężną umowę ubezpieczenia', która (i) zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy; oraz (ii) przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy (lub członka kategorii w ramach grupy), która to składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka (lub kategorii członków) danej grupy.

Termin „grupowa umowa renty” oznacz 'umowę renty', na mocy której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy.

C) Sumowanie salda rachunku i reguły walutowe

- 1) Sumowanie 'rachunków indywidualnych'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę fizyczną, 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana sumować wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'raportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
- 2) Sumowanie 'rachunków podmiotów'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez 'podmiot', 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana uwzględnić wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'raportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
- 3) Szczególna zasada sumowania mająca zastosowanie do opiekunów klienta. Do celów określenia łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę w celu ustalenia, czy 'rachunek finansowy' jest 'rachunkiem o wysokiej wartości', 'raportująca instytucja finansowa' jest również zobowiązana, w przypadku każdego 'rachunku finansowego', o którym opiekun klienta wie lub ma powody, by sądzić, że jest on bezpośrednio lub pośrednio posiadany, kontrolowany lub założony (oprócz rachunków powierniczych) przez tę samą osobę, do sumowania wszystkich takich rachunków.
- 4) Kwoty traktowane jako kwoty obejmujące równowartość w innych walutach. Wszystkie kwoty denominowane w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego traktuje się jako obejmujące równoważne kwoty w innych walutach, zgodnie z prawem krajowym.

▼ M1

SEKCJA VIII

TERMINY ZDEFINIOWANE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A) 'Raportująca instytucja finansowa'

- 1) Termin „raportująca instytucja finansowa” oznacza każdą 'instytucję finansową z państwa członkowskiego' niebędącą 'nieraportującą instytucją finansową'. Termin „instytucja finansowa z państwa członkowskiego” oznacza (i) każdą 'instytucję finansową' będącą rezydentem państwa członkowskiego, z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej 'instytucji finansowej' zlokalizowanych poza danym państwem członkowskim, oraz (ii) każdy oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w państwie członkowskim, jeżeli dany oddział jest zlokalizowany w danym państwie członkowskim.
- 2) Termin „instytucja finansowa z jurysdykcji uczestniczącej” oznacza (i) każdą 'instytucję finansową' będącą rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej 'instytucji finansowej' zlokalizowanych poza daną 'jurysdykcją uczestniczącą', oraz (ii) każdy oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', o ile dany oddział jest zlokalizowany w danej 'jurysdykcji uczestniczącej'.
- 3) Termin „instytucja finansowa” oznacza 'instytucję powierniczą', 'instytucję depozytową', 'podmiot inwestujący' lub 'określony zakład ubezpieczeń'.
- 4) Termin „instytucja powiernicza” oznacza każdy podmiot, który — w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej — przechowuje 'aktywa finansowe' na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie 'aktywów finansowych' na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej 'podmiotu', jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie 'aktywów finansowych' i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli nie są one tożsame) poprzedzającym rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'.
- 5) Termin „instytucja depozytowa” oznacza każdy 'podmiot', który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej.
- 6) Termin „podmiot inwestujący” oznacza każdy podmiot:
 - a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi lub towarowymi kontraktami terminowymi typu *future*;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania 'aktywami finansowymi' lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób;

lub
 - b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany 'podmiot' jest zarządzany przez inny podmiot będący 'instytucją depozytową', 'instytucją powierniczą', 'określonym zakładem ubezpieczeń' lub 'podmiotem inwestującym' opisanym w części A pkt 6 lit. a).

▼ M1

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej 'podmiot' wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto 'podmiotu' przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego 'podmiotu' przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'. Termin „podmiot inwestujący” nie obejmuje 'podmiotu', który jest 'aktywnym NFE', ponieważ 'podmiot' ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 8 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformulowaniem zastosowanym w definicji „instytucji finansowej” w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

- 7) Termin „aktywa finansowe” obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczywistą w spółce osobowej lub truscie charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wierzytelności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę *swapu* (na przykład *swapy* stóp procentowych, *swapy* walutowe, *swapy* bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, *swapy* towarowe, *swapy* akcyjne, *swapy* indeksowe i podobne umowy), 'umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jakikolwiek udział (łącznie z kontraktem terminowym typu *future* lub kontraktem terminowym typu *forward* lub opcją) w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie *swapu*, 'umowie ubezpieczenia' lub 'umowie renty'. Termin „aktywa finansowe” nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.
- 8) Termin „określony zakład ubezpieczeń” oznacza każdy 'podmiot' będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera 'pieniężną umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.

B) Nieraportująca instytucja finansowa

- 1) Termin „nieraportująca instytucja finansowa” oznacza każdą 'instytucję finansową' będącą:
 - a) 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową' lub 'bankiem centralnym', w sytuacjach innych niż dotyczące płatności wynikającej ze zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez 'określony zakład ubezpieczeń', 'instytucję powierniczą' lub 'instytucję depozytową';
 - b) 'powszechnym funduszem emerytalnym'; 'zamkniętym funduszem emerytalnym'; 'funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego'; lub 'kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych';
 - c) jakimkolwiek innym 'podmiotem', który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z 'podmiotów' opisanych w części B pkt 1 lit. a) i b) oraz jest ujęty w wykazie 'nieraportujących instytucji finansowych', o którym mowa w art. 8 ust. 7a niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że status takiego 'podmiotu' jako 'nieraportującej instytucji finansowej' nie zagraża realizacji celów niniejszej dyrektywy;

▼ M1

- d) 'zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania'; lub
- e) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu jest 'raportującą instytucją finansową' i zgłasza wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy sekcji I, w odniesieniu do wszystkich 'rachunków raportowanych' trustu.
- 2) Termin „podmiot rządowy” oznacza rząd państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji (które — w celu uniknięcia wątpliwości — obejmują państwo, prowincję, okręgi lub gminy), lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej „podmiotem rządowym”). Kategoria ta obejmuje integralne części, kontrolowane podmioty, a także jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji.
- a) „Integralna część” państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji oznacza każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim lub innej jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jej własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającymi w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.
- b) „Podmiot kontrolowany” oznacza 'podmiot', który jest odrębny w formie od państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
- (i) 'podmiot' ten jest w całości własnością co najmniej jednego 'podmiotu rządowego' i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;
- (ii) dochody netto tego 'podmiotu' są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego 'podmiotu rządowego', a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści jakiegokolwiek osobie prywatnej; oraz
- (iii) po rozwiązaniu tego 'podmiotu' jego aktywa powierzone są co najmniej jednemu 'podmiotowi rządowemu'.
- c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania 'podmiotu rządowego' do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.
- 3) Termin „organizacja międzynarodowa” oznacza każdą organizację międzynarodową lub jakąkolwiek jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje każdą organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową): (i) w skład której wchodzi głównie rządy; (ii) która zawarła z państwem członkowskim obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub podobne merytorycznie porozumienie; i (iii) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.

▼ M1

- 4) Termin „bank centralny” oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza — inna niż rząd samego państwa członkowskiego — emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danego państwa członkowskiego, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do tego państwa.
- 5) Termin „powszechny fundusz emerytalny” oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, bądź też jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub osobami wskazanymi przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
- a) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;
 - b) podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym; oraz
 - c) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
 - (i) jest ogólnie zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego;
 - (ii) co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu (innych niż przeniesienie aktywów z innych programów opisanych w części B pkt 5–7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) pochodzi z wpłat pracodawców;
 - (iii) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią (z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych opisanych w części B pkt 5–7 lub do rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)), bądź dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar; lub
 - (iv) składki (inne niż określone, dozwolone wpłaty uzupełniające) wpłacane przez pracowników do funduszu są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 50 000 USD rocznie, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.
- 6) Termin „zamknięty fundusz emerytalny” oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
- a) fundusz ma mniej niż 50 uczestników;
 - b) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest 'podmiotem inwestującym' ani 'pasywnym NFE';

▼ M1

- c) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu (z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) są ograniczone zależnie od, odpowiednio, wypracowanego dochodu i wysokości wynagrodzenia pracownika;
- d) uczestnicy, którzy nie są rezydentami państwa członkowskiego, w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu; oraz
- e) fundusz podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym.
- 7) Termin „fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego” oznacza fundusz utworzony przez 'podmiot rządowy', 'organizację międzynarodową' lub 'bank centralny' w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników), bądź niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz danego 'podmiotu rządowego', danej 'organizacji międzynarodowej' lub danego 'banku centralnego'.
- 8) Termin „kwalifikowany wystawca kart kredytowych” oznacza 'instytucję finansową' spełniającą następujące wymogi:
- a) 'instytucja finansowa' jest 'instytucją finansową' tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
- b) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tym dniem, 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 50 000 USD, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących sumowania rachunków i przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie nadpłata przez klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
- 9) Termin „zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania” oznacza 'podmiot inwestujący' regulowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania są w posiadaniu osób fizycznych lub 'podmiotów' niebędących 'osobami raportowanymi', z wyjątkiem 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez 'osoby kontrolujące' będące 'osobami raportowanymi', bądź też pod warunkiem że wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub 'podmiotów'.
- Wyemitowanie fizycznych akcji na okaziciela przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania samo w sobie nie powoduje utraty przez 'podmiot inwestujący', który jest regulowany jako takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, statusu 'zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania', na mocy części B pkt 9, pod warunkiem że:
- a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych fizycznych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia 2015 r.;

▼ M1

- b) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania umorzy wszystkie takie udziały po ich wykupieniu;
- c) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w sekcjach II–VII i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności; oraz
- d) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania posiada polityki i procedury zapewniające, aby takie udziały zostały umorzone lub poddane immobilizacji jak najszybciej, a w każdym razie przed dniem 1 stycznia 2018 r.

C) 'Rachunek finansowy'

- 1) Termin „rachunek finansowy” oznacza rachunek prowadzony przez 'instytucję finansową' i obejmuje 'rachunek depozytowy' i 'rachunek powierniczy', a także:
 - a) w przypadku 'podmiotu inwestującego' — jakikolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej'. Niezależnie od powyższego termin „rachunek finansowy” nie obejmuje żadnego udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'podmiotu' będącego 'podmiotem inwestującym' wyłącznie, dlatego że (i) udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu; lub (ii) zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania 'aktywów finansowych' zdeponowanych w imieniu klienta w 'instytucji finansowej' innej niż taki 'podmiot' lub do celów zarządzania lub administrowania takimi 'aktywami finansowymi';
 - b) w przypadku instytucji finansowej nieopisananej w części C pkt 1 lit. a) — jakikolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej', jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z sekcją I; oraz
 - c) wszelkie 'pieniężne umowy ubezpieczenia' i wszelkie 'umowy renty', zawarte lub prowadzone przez 'instytucję finansową', inne niż niezwiązane z inwestowaniem, nieprzenoszalne, natychmiastowo wypłacane renty dożywotnie, zawierane z osobą fizyczną, skutkujące wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

Termin „rachunek finansowy” nie obejmuje żadnego rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

- 2) Termin „rachunek depozytowy” obejmuje każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez 'instytucję finansową' w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej. 'Rachunek depozytowy' obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów.
- 3) Termin „rachunek powierniczy” oznacza rachunek (inny niż 'umowa ubezpieczenia' lub 'umowa renty'), który obejmuje co najmniej jeden składnik 'aktywów finansowych' na rzecz innej osoby.

▼ **M1**

- 4) Termin „udział w kapitale” oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej instytucją finansową, udział w kapitale lub zyskach spółki. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' 'udział w kapitale' uważa się za udział posiadany przez jakąkolwiek osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. 'Osoba raportowana' będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka 'osoba raportowana' posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
- 5) Termin „umowa ubezpieczenia” oznacza umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.
- 6) Termin „umowa renty” oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za 'umowę renty' zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką danego państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.
- 7) Termin „pieniężna umowa ubezpieczenia” oznacza umowę ubezpieczenia (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma 'wartość pieniężną'.
 - 8) Termin „wartość pieniężna” oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin „wartość pieniężna” nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
 - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
 - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z 'umową ubezpieczenia' (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
 - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy 'umowy ubezpieczenia', na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w części C pkt 8 lit. b); lub

▼ M1

- e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu 'umowy ubezpieczenia', zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, które będzie należna z tytułu umowy.
- 9) Termin „istniejący rachunek” oznacza:
- a) 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową' na dzień 31 grudnia 2015 r.;
- b) każdy 'rachunek finansowy' 'posiadacza rachunku', bez względu na datę otwarcia takiego 'rachunku finansowego', jeżeli:
- (i) dany 'posiadacz rachunku' posiada również w 'raportującej instytucji finansowej' (lub w 'podmiocie powiązany' w tym samym państwie członkowskim w charakterze 'raportującej instytucji finansowej') 'rachunek finansowy' będący 'istniejącym rachunkiem' na mocy części C pkt 9 lit. a);
- (ii) 'raportująca instytucja finansowa' (i, stosownie do przypadku, 'podmiot powiązany' w tym samym państwie członkowskim w charakterze 'raportującej instytucji finansowej') traktuje oba powyższe 'rachunki finansowe', a także wszelkie inne 'rachunki finansowe' danego 'posiadacza rachunku', które są traktowane jako 'istniejące rachunki' na mocy lit. b), jako jeden 'rachunek finansowy' do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregokolwiek z 'rachunków finansowych' przy zastosowaniu któregokolwiek z progów rachunku;
- (iii) w odniesieniu do 'rachunku finansowego', który podlega 'procedurom AML/KYC', 'raportująca instytucja finansowa' może spełnić takie 'procedury AML/KYC' względem danego 'rachunku finansowego', opierając się na 'procedurach AML/KYC' przeprowadzonych wobec 'istniejącego rachunku' opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
- (iv) otwarcie 'rachunku finansowego' nie wymaga dostarczenia przez 'posiadacza rachunku' nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej dyrektywy.
- 10) Termin „nowy rachunek” oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową', otwarty w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako 'istniejący rachunek' na mocy części C pkt 9 lit. b).
- 11) Termin „istniejący rachunek indywidualny” oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
- 12) Termin „nowy rachunek indywidualny” oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
- 13) Termin „istniejący rachunek podmiotów” oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
- 14) Termin „rachunek o niższej wartości” oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. nie przekraczają kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD.

▼ M1

- 15) Termin „rachunek o wysokiej wartości” oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat przekraczają kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 1 000 000 USD.
- 16) Termin „nowy rachunek podmiotów” oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
- 17) Termin „rachunek wyłączony” oznacza którykolwiek z poniższych rachunków:
- a) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych (w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci);
 - (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'posiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
 - (iii) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku;
 - (iv) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych określonych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar; oraz
 - (v) (i) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 50 000 USD lub mniej; albo (ii) określono maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek równy kwocie denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD lub mniej, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. a) ppkt (v), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z przepisów części B pkt 5–7;

- b) rachunek spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury;

▼ M1

- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'posiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego (na przykład zapewnienie świadczeń edukacyjnych lub medycznych), lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (iv) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 50 000 USD lub mniej, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. b) ppkt (iv), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregokolwiek z przepisów części B pkt 5–7;

- c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłyne zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że dana umowa spełnia następujące wymogi:
 - (i) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy;
 - (ii) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakkolwiek osoba miałaby dostęp (w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób) bez wypowiedzenia umowy;
 - (iii) kwota (inna niż świadczenie z tytułu śmierci) wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów (niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone) za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wypłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy; oraz
 - (iv) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;
- d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu;
- e) rachunek utworzony w związku z którymkolwiek z poniższych:
 - (i) postanowieniem lub wyrokiem sądu;

▼ M1

- (ii) sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
- rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanego z transakcją, lub z podobnych płatności, lub jest finansowany z 'aktywów finansowych', które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,
 - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania nabywcy do zapłaty ceny nabycia mienia, zabezpieczenia zobowiązania sprzedawcy do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych lub zobowiązań wdzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu, jak uzgodniono w umowie dzierżawy bądź najmu,
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wdzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy (również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby) w momencie sprzedaży, zamiany lub wykupu mienia lub wygaśnięcia dzierżawy bądź najmu,
 - rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika 'aktywów finansowych', oraz
 - rachunek nie jest powiązany z rachunkiem opisanym w części C pkt 17 lit. f);
- (iii) obowiązkiem 'instytucji finansowej' obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności z tytułu podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie;
- (iv) obowiązkiem 'instytucji finansowej' dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności z tytułu podatków w późniejszym terminie;
- f) 'rachunek depozytowy' spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - (ii) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tym dniem dana 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 50 000 USD albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie nadpłata przez klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów;

▼ M1

- g) każdy inny rachunek, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylenia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z rachunków opisanych w części C pkt 17 lit. a)–f) oraz jest ujęty w wykazie 'rachunków wyłączonych', o którym mowa w art. 8 ust. 7a niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że status takiego rachunku jako 'rachunku wyłączonego' nie zagraża realizacji celów niniejszej dyrektywy.

D) Rachunek raportowany

- 1) Termin „rachunek raportowany” oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową' z państwa członkowskiego i znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności opisanych w sekcjach II–VII.
- 2) Termin „osoba raportowana” oznacza 'osobę z państwa członkowskiego' inną niż: (i) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) jakkolwiek spółka będąca 'podmiotem powiązanim' spółki określonej w ppkt (i); (iii) 'podmiot rządowy'; (iv) 'organizacja międzynarodowa'; (v) 'bank centralny'; lub (vi) 'instytucja finansowa'.
- 3) Termin „osoba z państwa członkowskiego” w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' będące rezydentami w jakimkolwiek innym państwie członkowskim na mocy prawa podatkowego tego innego państwa członkowskiego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego. W tym celu 'podmiot' taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danego podmiotu.
- 4) Termin „jurysdykcja uczestnicząca” w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego oznacza:
 - a) jakiegokolwiek inne państwo członkowskie;
 - b) jakiegokolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą zainteresowane państwo członkowskie zawarło porozumienie, na mocy którego ta jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez dane państwo członkowskie i przekazany Komisji Europejskiej;
 - c) jakiegokolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą Unia zawarła porozumienie, na mocy którego jurysdykcja ta przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską.
- 5) Termin „osoby kontrolujące” oznacza osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad 'podmiotem'. W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust — termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin „osoby kontrolujące” musi być interpretowany w sposób spójny z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy.
- 6) Termin „NFE” oznacza jakiegokolwiek 'podmiot', który nie jest 'instytucją finansową'.

▼ **M1**

- 7) Termin „pasywny NFE” oznacza jakikolwiek: (i) NFE niebędący aktywnym NFE; lub (ii) 'podmiot inwestujący' opisany w części A pkt 6 lit. b), niebędące 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
- 8) Termin „aktywny NFE” oznacza jakikolwiek NFE spełniający którekolwiek z następujących kryteriów:
- a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;
 - b) akcje danego NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub dany NFE jest 'podmiotem powiązany' 'podmiotu', którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;
 - c) NFE jest 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową', 'bankiem centralnym' lub 'podmiotem' będącym w całości własnością co najmniej jednego ze wspomnianych podmiotów;
 - d) zasadniczo wszystkie czynności NFE obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy dany podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz *private equity*, fundusz *venture capital*, fundusz typu *leveraged buyout* (LBO) lub jakikolwiek inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
 - e) NFE nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że dany NFE nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy po dniu początkowego utworzenia tego NFE;
 - f) NFE nie był 'instytucją finansową' przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działań w dziedzinie innej niż działalność 'instytucji finansowej';
 - g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z 'podmiotami powiązany', które nie są 'instytucjami finansowymi', lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz jakiegokolwiek 'podmiotu' niebędącego 'podmiotem powiązany', pod warunkiem że grupa wszelkich takich 'powiązanych podmiotów' prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność 'instytucji finansowej'; lub
 - h) NFE spełnia wszystkie następujące kryteria:
 - (i) został utworzony i działa w swoim państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa

▼ **M1**

w swoim państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;

- (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w swoim państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji;
- (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
- (iv) mające zastosowanie przepisy państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na jakikolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz
- (v) mające zastosowanie przepisy państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane 'podmiotowi rządowemu' lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi państwa członkowskiego danego NFE lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE lub jakimkolwiek jednostkom terytorialnym niższego szczebla danego państwa lub jurysdykcji.

E) Różne

- 1) Termin „posiadacz rachunku” oznacza osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz 'rachunku finansowego' przez 'instytucję finansową', która prowadzi ten rachunek. Osoba, inna niż 'instytucja finansowa', posiadająca 'rachunek finansowy' w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest traktowana do celów niniejszej dyrektywy jako posiadająca rachunek, natomiast uważa się, że posiadającą rachunek jest ta inna osoba. W przypadku 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' za 'posiadacza rachunku' uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy. Jeżeli brak jest osoby upoważnionej do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta, za 'posiadacza rachunku' uważa się każdą osobę z nazwiska wskazaną w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy. W momencie zapadalności 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uważana jest za 'posiadacza rachunku'.
- 2) Termin „procedury AML/KYC” oznacza procedury należytej staranności wobec klienta stosowane przez 'raportującą instytucję finansową' na mocy wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub podobnych wymogów, którym podlega taka 'raportująca instytucja finansowa'.
- 3) Termin „podmiot” oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja.
- 4) Podmiot jest „podmiotem powiązany” innego 'podmiotu', jeżeli (i) jeden z 'podmiotów' kontroluje drugi 'podmiot'; (ii) obydwa 'podmioty' pozostają pod wspólną kontrolą; lub (iii) obydwa 'podmioty' są 'podmiotami inwestującymi' opisanymi w części A pkt 6 lit. b), są wspólnie zarządzane,

▼ **M1**

a takie zarządzanie spełnia obowiązki dotyczące należytej staranności nałożone na takie 'podmioty inwestujące'. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym 'podmiocie'.

- 5) Termin „NIP” oznacza numer identyfikacyjny podatnika (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru).
- 6) Termin „dowód w postaci dokumentu” obejmuje którykolwiek z poniższych elementów:
 - a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu) państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji będącej — według odbiorcy płatności — miejscem jego rezydencji;
 - b) w przypadku osoby fizycznej — każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest zwykle używany do celów identyfikacji;
 - c) w przypadku 'podmiotu' — każda urzędowa dokumentacja wystawiona przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), która zawiera nazwę 'podmiotu' oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w państwie członkowskim lub w innej jurysdykcji będącej — według tego 'podmiotu' — miejscem jego rezydencji, albo wskazuje państwo członkowskie lub inną jurysdykcję, w której 'podmiot' ten został zarejestrowany lub utworzony;
 - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych.

W odniesieniu do 'istniejących rachunków podmiotów', 'raportujące instytucje finansowe' mogą użyć jako 'dowodu w postaci dokumentu' każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji danej 'raportującej instytucji finansowej' w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku', która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, która została zarejestrowana przez daną 'raportującą instytucję finansową' zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów 'procedur AML/KYC' lub do innych celów regulacyjnych (innych niż cele podatkowe) i która została wdrożona przez daną 'raportującą instytucję finansową' przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego 'rachunku finansowego' jako 'rachunku istniejącego', pod warunkiem że danej 'raportującej instytucji finansowej' nic nie wiadomo o tym, by taka klasyfikacja była niepoprawna lub nierzetelna, oraz że ta raportująca instytucja finansowa nie ma powodów, by sądzić, że przedmiotowa klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna. Termin „znormalizowany system kodowania działalności gospodarczej” oznacza system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe.

SEKCJA IX

SKUTECZNE WYKONANIE

Na mocy art. 8 ust. 3a niniejszej dyrektywy państwa członkowskie muszą wprowadzić zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania opisanych powyżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, w tym:

- 1) zasady uniemożliwiające jakimkolwiek 'instytucjom finansowym', osobom lub pośrednikom przyjmowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;

▼ M1

- 2) zasady zobowiązujące 'raportujące instytucje finansowe' do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania powyższych procedur, i odpowiednich środków w celu uzyskania tych rejestrów;
- 3) procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy 'raportujące instytucje finansowe' przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności; procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z 'raportującą instytucją finansową' w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych;
- 4) procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby 'podmioty' i rachunki określone w prawie krajowym jako 'nieraportujące instytucje finansowe' i 'rachunki wyłączone' nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylenia się od opodatkowania; oraz
- 5) skuteczne przepisy dotyczące egzekwowania w odpowiedzi na nieprzestrzeganie obowiązków.

SEKCJA X

**TERMINY WYKONANIA W ODNIESIENIU DO DO RAPORTUJĄCYCH
INSTYTUCJI FINANSOWYCH ZLOKALIZOWANYCH W AUSTRII**

W przypadku 'raportujących instytucji finansowych' zlokalizowanych w Austrii wszystkie odniesienia do „2016 r.” i do „2017 r.” w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do, odpowiednio, „2017 r.” i „2018 r.”.

W przypadku 'istniejących rachunków' posiadanych przez 'raportujące instytucje finansowe' zlokalizowane w Austrii wszystkie odniesienia do terminu „31 grudnia 2015 r.” w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do „31 grudnia 2016 r.”.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWE ZASADY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH

1) Zmiana okoliczności

„Zmiana okoliczności” obejmuje każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby. Ponadto zmiana okoliczności obejmuje wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego 'posiadacza rachunku' (łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą 'posiadacza rachunku') bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do jakiegokolwiek rachunku powiązanego z takim rachunkiem (z zastosowaniem zasad dotyczących sumowania rachunków opisanych w załączniku I sekcja VII część C pkt 1–3), jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status 'posiadacza rachunku'.

Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' zastosowała kryterium adresu zamieszkania, opisane w załączniku I sekcja III część B pkt 1, i następuje zmiana okoliczności, która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne 'dowody w postaci dokumentów' (lub inna równoważna dokumentacja) są niepoprawne lub niezrelatywne, dana 'raportująca instytucja finansowa' musi — na późniejszy z następujących dni: ostatni dzień odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, bądź w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu — uzyskać oświadczenie i nowy 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego 'dowodu w postaci dokumentu' przed upływem takiego terminu, musi ona zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych opisaną w załączniku I sekcja III część B pkt 2–6.

2) Oświadczenie w odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów'

W odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów', do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się wyłącznie na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' albo takiej 'osoby kontrolującej'.

3) Rezydencja 'instytucji finansowej'

'Instytucja finansowa' jest „rezydentem” w państwie członkowskim, jeżeli jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego (tj. dane państwo członkowskie jest w stanie wyegzekwować od danej 'instytucji finansowej', aby przekazywała odnośne informacje). Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku gdy 'instytucja finansowa' jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową z państwa członkowskiego'. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' (bez względu na to, czy jest on rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim), uważa się, że dany trust jest objęty jurysdykcją państwa członkowskiego, jeżeli co najmniej jeden z jego powierników jest rezydentem w takim państwie członkowskim, z wyjątkiem sytuacji, gdy trust przekazuje wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do 'rachunków raportowanych' prowadzonych przez trust, do innego państwa członkowskiego, ponieważ jest rezydentem do celów podatkowych w tym drugim państwie członkowskim. Jednakże w przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) nie ma rezydencji do celów podatkowych (na przykład z uwagi na to, że jest traktowana jako przejrzysta fiskalnie, lub jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której nie ma podatku dochodowego), uważa się, że instytucja taka jest objęta jurysdykcją państwa członkowskiego, a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową z państwa członkowskiego', jeżeli:

- a) jest zarejestrowana na mocy przepisów państwa członkowskiego;
- b) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim; lub

▼ M1

c) podlega nadzorowi finansowemu w państwie członkowskim.

W przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) jest rezydentem w co najmniej dwóch państwach członkowskich, taka 'instytucja finansowa' będzie podlegać obowiązkowi sprawozdawczym i obowiązkowi dotyczącym należytej staranności państwa członkowskiego, w którym prowadzi 'rachunek finansowy' bądź 'rachunki finansowe'.

4) Prowadzony rachunek

Ogólnie rzecz biorąc, rachunek byłby uważany za prowadzony przez 'instytucję finansową' w następujących przypadkach:

- a) w przypadku 'rachunku powierniczego' — przez 'instytucję finansową', która przechowuje aktywa na rachunku (łącznie z 'instytucją finansową', która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz 'posiadacza rachunku' w takiej instytucji);
- b) w przypadku 'rachunku depozytowego' — przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku (z wyłączeniem przedstawiciela 'instytucji finansowej', bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest 'instytucją finansową');
- c) w przypadku jakiegokolwiek udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'instytucji finansowej' stanowiącego 'rachunek finansowy' — przez taką 'instytucję finansową';
- d) w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

5) Trusty będące pasywnymi NFE

'Podmiot' taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne niemające rezydencji do celów podatkowych, zgodnie z załącznikiem I sekcja VIII część D pkt 3, traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. W tym celu osobę prawną lub porozumienie prawne uważa się za „podobne” do spółki osobowej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdy osoba ta lub porozumienie nie są traktowane jako jednostka podlegająca opodatkowaniu w państwie członkowskim na mocy przepisów podatkowych takiego państwa członkowskiego. Jednakże aby uniknąć podwójnego raportowania (z uwagi na szeroki zakres terminu „osoby kontrolujące” w przypadku trustów), trustu będącego 'pasywnym NFE' nie można uznać za podobne porozumienie prawne.

6) Adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu'

Jednym z wymogów opisanych w załączniku I sekcja VIII część E pkt 6 lit. c) jest wymóg, aby — w przypadku 'podmiotu' — urzędowa dokumentacja zawierała adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w państwie członkowskim lub innej jurysdykcji będącej — według tego 'podmiotu' — miejscem jego rezydencji, albo wskazywała państwo członkowskie lub inną jurysdykcję, w której 'podmiot' ten został zarejestrowany lub utworzony. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' jest, ogólnie rzecz ujmując, miejsce, w którym znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. Adres 'instytucji finansowej', w której 'podmiot' ma rachunek, skrytka pocztowa lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji nie są adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu', chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany 'podmiot' i pojawia się jako adres zarejestrowany w dokumentach organizacyjnych 'podmiotu'. Co więcej, adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres, nie jest adresem głównego miejsca prowadzenia działalności danego 'podmiotu'.

▼ M3

ZAŁĄCZNIK III

ZASADY DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA SPRAWOZDAŃ W PRZYPADKU GRUP PRZEDSIĘBIORSTW WIELONARODOWYCH

SEKCJA I

TERMINY ZDEFINIOWANE

1. Termin „grupa” oznacza grupę przedsiębiorstw, pomiędzy którymi istnieją powiązania właścicielskie lub relacje kontroli, w związku z czym grupa ta ma obowiązek sporządzać „skonsolidowane sprawozdania finansowe” do celów sprawozdawczości finansowej zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości lub miałaby taki obowiązek, gdyby udziały kapitałowe w którymkolwiek z należących do niej przedsiębiorstw były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.
2. Termin „przedsiębiorstwo” oznacza dowolną formę prowadzenia działalności gospodarczej przez dowolną osobę, o której mowa w art. 3 pkt 11 lit. b), c) i d).
3. Termin „grupa przedsiębiorstw wielonarodowych” oznacza każdą „grupę”, w której skład wchodzi co najmniej dwa przedsiębiorstwa mające rezydencję podatkową w różnych jurysdykcjach, albo przedsiębiorstwo, które jest rezydentem do celów podatkowych w jednej jurysdykcji, ale działalność gospodarcza prowadzona przez jego stały zakład podlega opodatkowaniu w innej jurysdykcji, i która nie jest „wyłączoną grupą przedsiębiorstw wielonarodowych”.
4. Termin „wyłączona grupa przedsiębiorstw wielonarodowych” oznacza – w odniesieniu do dowolnego „roku podatkowego” „grupy” – „grupę”, której skonsolidowane przychody ogółem w „roku podatkowym” bezpośrednio poprzedzającym „sprawozdawczy rok podatkowy” są mniejsze niż 750 000 000 EUR lub przybliżona równowartość kwoty 750 000 000 EUR w walucie lokalnej od stycznia 2015 r., zgodnie z jej „skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym” za ten poprzedni „rok podatkowy”.
5. Termin „podmiot wchodzący w skład grupy” oznacza:
 - a) każdą odrębną jednostkę organizacyjną „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, która jest objęta „skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym” tej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” do celów sprawozdawczości finansowej albo byłaby nim objęta, gdyby udziały kapitałowe w tej jednostce organizacyjnej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym;
 - b) każdą taką jednostkę organizacyjną, która jest wyłączona ze „skonsolidowanego sprawozdania finansowego” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” jedynie ze względu na rozmiar lub znaczenie;
 - c) każdy stały zakład odrębnej jednostki organizacyjnej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” określonej w lit. a) lub b), pod warunkiem że dana jednostka organizacyjna sporządza dla tego stałego zakładu odrębne sprawozdanie finansowe do celów sprawozdawczości finansowej, regulacyjnej lub podatkowej lub do celów wewnętrznej kontroli zarządczej.
6. Termin „podmiot raportujący” oznacza „podmiot wchodzący w skład grupy” zobowiązany do przedstawiania w jurysdykcji, w której ma rezydencję podatkową, sprawozdania według krajów zgodnego z wymogami określonymi w art. 8aa ust. 3 w imieniu „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”. „Podmiot raportujący” może być „jednostką dominującą najwyższego szczebla”, „zastępczą jednostką dominującą” lub dowolnym podmiotem opisanym w sekcji II pkt 1.
7. Termin „jednostka dominująca najwyższego szczebla” oznacza „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, który spełnia następujące kryteria:
 - a) posiada, bezpośrednio lub pośrednio, taką część udziałów w co najmniej jednym innym „podmiocie wchodzącym w skład” takiej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, że zgodnie z zasadami rachunkowości ogólnie przyjętymi w jurysdykcji, w której posiada rezydencję podatkową, ma obowiązek sporządzać „skonsolidowane sprawozdania finansowe” albo miałby taki obowiązek, gdyby jego udziały kapitałowe były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w tej jurysdykcji;
 - b) nie istnieje żaden inny „podmiot wchodzący w skład” takiej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, który posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udziały opisane w lit. a) w pierwszym wspomnianym „podmiocie wchodzącym w skład grupy”.

▼ M3

8. Termin „zastępcza jednostka dominująca” oznacza jeden „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, który został wyznaczony przez tę grupę jako jedyny podmiot zastępujący „jednostkę dominującą najwyższego szczebla” do celów składania sprawozdania według krajów w jurysdykcji, w której rezydencję podatkową ma ten „podmiot wchodzący w skład grupy”, w imieniu całej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, gdy spełniony jest co najmniej jeden z warunków określonych w sekcji II pkt 1 akapit pierwszy lit. b).
9. Termin „rok podatkowy” oznacza roczny okres obrachunkowy, za który „jednostka dominująca najwyższego szczebla” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” sporządza swoje sprawozdanie finansowe.
10. Termin „sprawozdawczy rok podatkowy” oznacza „rok podatkowy”, w odniesieniu do którego wyniki finansowe i operacyjne przedstawiane są w sprawozdaniu według krajów, o którym mowa w art. 8aa ust. 3.
11. Termin „kwalifikująca umowa między właściwymi organami” oznacza umowę pomiędzy upoważnionymi przedstawicielami jurysdykcji jednego z państw członkowskich UE i jurysdykcji spoza UE będących stronami „umowy międzynarodowej”, która zobowiązuje jurysdykcje będące jej stronami do automatycznej wymiany sprawozdań według krajów.
12. Termin „umowa międzynarodowa” oznacza Konwencję o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych, każdą dwustronną lub wielostronną umowę podatkową lub każdą umowę o wymianie informacji w sprawach podatkowych, której stroną jest państwo członkowskie i której postanowienia stanowią podstawę prawną do wymiany informacji podatkowych pomiędzy jurysdykcjami, w tym do automatycznej wymiany tych informacji.
13. Termin „skonsolidowane sprawozdanie finansowe” oznacza sprawozdanie finansowe „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, w ramach którego aktywa, pasywa, dochody, koszty i przepływy pieniężne „jednostki dominującej najwyższego szczebla” i „podmiotów wchodzących w skład grupy” są przedstawione jako należące do jednego podmiotu gospodarczego.
14. Termin „systemowe zaniechanie” w odniesieniu do jurysdykcji oznacza, że w relacjach pomiędzy daną jurysdykcją a państwem członkowskim obowiązuje „kwalifikująca umowa między właściwymi organami”, ale jurysdykcja ta zawiesiła automatyczną wymianę (z powodów innych niż dopuszczone na mocy postanowień tej umowy), albo że jurysdykcja ta stale nie wywiązywała się z automatycznego dostarczania państwu członkowskiemu posiadanych przez nią sprawozdań według krajów w odniesieniu do „grup przedsiębiorstw wielonarodowych”, które posiadają w tym państwie członkowskim „podmioty wchodzące w skład grupy”.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE

1. „Podmiot wchodzący w skład grupy” będący rezydentem w państwie członkowskim, niebędący „jednostką dominującą najwyższego szczebla” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, składa sprawozdanie według krajów za „sprawozdawczy rok podatkowy” w odniesieniu do „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, w której skład wchodzi, jeśli spełnione są następujące kryteria:
 - a) podmiot jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim;
 - b) spełniony jest jeden z poniższych warunków:
 - (i) „jednostka dominująca najwyższego szczebla” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” nie ma obowiązku składania sprawozdania według krajów w jurysdykcji, w której ma rezydencję podatkową;
 - (ii) jurysdykcja, w której „jednostka dominująca najwyższego szczebla” jest rezydentem do celów podatkowych, zawarła obowiązującą „umowę międzynarodową”, której stroną jest państwo członkowskie, ale nie zawarła „kwalifikującej umowy między właściwymi organami”, której stroną jest państwo członkowskie, w terminie określonym w art. 8aa ust. 1 w odniesieniu do składania sprawozdania według krajów za „sprawozdawczy rok podatkowy”;

▼ M3

(iii) doszło do „systemowego zaniechania” ze strony jurysdykcji, w której rezydencję podatkową ma „jednostka dominująca najwyższego szczebla”, a państwo członkowskie powiadomiło o tym fakcie „podmiot wchodzący w skład grupy” będący rezydentem do celów podatkowych w tym państwie członkowskim.

Z zastrzeżeniem obowiązku spoczywającego na „jednostce dominującej najwyższego szczebla”, o którym mowa w art. 8aa ust. 1, lub na jej „zastępczej jednostce dominującej”, by złożyć pierwsze sprawozdanie według krajów za „rok podatkowy” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie, państwa członkowskie mogą postanowić, że obowiązek dotyczący „podmiotów wchodzących w skład grupy”, określony w pkt 1 niniejszej sekcji, ma zastosowanie do sprawozdań według krajów za „sprawozdawcze lata podatkowe” rozpoczynające się w dniu 1 stycznia 2017 r. lub po tej dacie.

„Podmiot wchodzący w skład grupy” będący rezydentem w państwie członkowskim, określony w akapicie pierwszym niniejszego punktu, zwraca się do „jednostki dominującej najwyższego szczebla” o przekazanie mu wszystkich informacji wymaganych do wypełnienia obowiązków dotyczących złożenia sprawozdania według krajów, zgodnie z art. 8aa ust. 3. Jeżeli, pomimo tego, że „podmiot wchodzący w skład grupy” nie otrzymał ani nie uzyskał wszystkich informacji wymaganych do celów opracowania sprawozdania w odniesieniu do „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, podmiot ten składa sprawozdanie według krajów zawierające wszystkie posiadane – otrzymane lub uzyskane – informacje oraz powiadamia państwo członkowskie, w którym ma rezydencję podatkową, że „jednostka dominująca najwyższego szczebla” odmówiła udostępnienia niezbędnych informacji. Pozostaje to bez wpływu na prawa danego państwa członkowskiego do stosowania kar przewidzianych w jego ustawodawstwie krajowym; to państwo członkowskie informuje o tej odmowie wszystkie pozostałe państwa członkowskie.

W przypadku gdy rezydentami do celów podatkowych w Unii są co najmniej dwa „podmioty wchodzące w skład” tej samej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” i gdy zastosowanie ma co najmniej jeden z warunków określonych w akapicie pierwszym lit. b), „grupa przedsiębiorstw wielonarodowych” może wyznaczyć jeden z takich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, aby złożył sprawozdanie według krajów zgodnie z wymogami art. 8aa ust. 3 w odniesieniu do dowolnego „sprawozdawczego roku podatkowego” w terminie wskazanym w art. 8aa ust. 1 i aby powiadomił państwo członkowskie, że sprawozdanie to jest składane w celu wywiązania się z obowiązku sprawozdawczego w imieniu wszystkich „podmiotów wchodzących w skład” tej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, które są rezydentami do celów podatkowych w Unii. Zgodnie z art. 8aa ust. 2 dane państwo członkowskie ma obowiązek przekazać otrzymane sprawozdanie według krajów każdemu innemu państwu członkowskiemu, w którym – jak wynika z informacji zawartych w sprawozdaniu według krajów – rezydentem do celów podatkowych jest co najmniej jeden „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, do której należy „podmiot raportujący”, lub w którym opodatkowaniu podlega działalność gospodarcza prowadzona przez jego stały zakład.

W przypadku gdy „podmiot wchodzący w skład grupy” nie może otrzymać ani uzyskać wszystkich informacji wymaganych do celów złożenia sprawozdania według krajów, zgodnie z art. 8aa ust. 3, podmiot ten nie kwalifikuje się do wyznaczenia przez daną „grupę przedsiębiorstw wielonarodowych” jako „podmiot raportujący”, zgodnie z akapitem czwartym niniejszego punktu. Przepis ten pozostaje bez wpływu na obowiązek spoczywający na „podmiocie wchodzącym w skład grupy”, by powiadomić państwo członkowskie, którego jest rezydentem, o tym, że „jednostka dominująca najwyższego szczebla” odmówiła udostępnienia niezbędnych informacji.

2. W drodze odstępstwa od pkt 1, gdy spełniony jest co najmniej jeden z warunków określonych w pkt 1 akapicie pierwszym lit. b), podmiot opisany w pkt 1 nie ma obowiązku składać sprawozdania według krajów w odniesieniu do „sprawozdawczego roku podatkowego”, jeśli „grupa przedsiębiorstw wielonarodowych”, w której skład wchodzi ten podmiot, udostępniła sprawozdanie według krajów zgodnie z art. 8aa ust. 3 w odniesieniu do danego „roku podatkowego” za pośrednictwem „zastępczej jednostki dominującej”, która przedstawia to sprawozdanie organowi podatkowemu w jurysdykcji, w której ma rezydencję podatkową, najpóźniej w dniu wskazanym w art. 8aa ust. 1 oraz – w przypadku gdy ta „zastępcza jednostka dominująca” ma rezydencję podatkową poza Unią – która spełnia następujące warunki:

▼ M3

- a) jurysdykcja, w której ma rezydencję podatkową „zastępcza jednostka dominująca”, wymaga składania sprawozdań według krajów zgodnych z wymogami określonymi w art. 8aa ust. 3;
 - b) jurysdykcja, w której ma rezydencję podatkową „zastępcza jednostka dominująca”, zawarła „kwalifikującą umowę między właściwymi organami”, której stroną jest państwo członkowskie, w terminie określonym w art. 8aa ust. 1 w odniesieniu do składania sprawozdania według krajów za „sprawozdawczy rok podatkowy”;
 - c) jurysdykcja, w której ma rezydencję podatkową „zastępcza jednostka dominująca”, nie powiadomiła państwa członkowskiego o „systemowym zaniechaniu”;
 - d) jurysdykcja, w której ma rezydencję podatkową „zastępcza jednostka dominująca”, została powiadomiona, najpóźniej w ostatnim dniu „sprawozdawczego roku podatkowego” danej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, przez „podmiot wchodzący w skład grupy” będący w tej jurysdykcji rezydentem do celów podatkowych, że jest „zastępczą jednostką dominującą”;
 - e) państwo członkowskie otrzymało powiadomienie zgodnie z pkt 4.
3. Państwa członkowskie wymagają, aby każdy „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” będący rezydentem do celów podatkowych w tym państwie członkowskim powiadamiał je o tym, że jest „jednostką dominującą najwyższego szczebla” lub „zastępczą jednostką dominującą” lub „podmiotem wchodzącym w skład grupy”, wyznaczonym na podstawie pkt 1, najpóźniej w ostatnim dniu „sprawozdawczego roku podatkowego” danej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”. Państwa członkowskie mogą wydłużyć ten termin do ostatniego dnia składania deklaracji podatkowej tego „podmiotu wchodzącego w skład grupy” za poprzedni rok podatkowy.
 4. W przypadku gdy „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, będący rezydentem do celów podatkowych w danym państwie członkowskim nie jest „jednostką dominującą najwyższego szczebla”, „zastępczą jednostką dominującą” ani „podmiotem wchodzącym w skład grupy”, wyznaczonym na podstawie pkt 1, państwa członkowskie wymagają, aby powiadomił dane państwo członkowskie o tym, który podmiot jest „podmiotem raportującym” i gdzie posiada rezydencję podatkową, najpóźniej w ostatnim dniu „sprawozdawczego roku podatkowego” danej „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”. Państwa członkowskie mogą wydłużyć ten termin do ostatniego dnia składania deklaracji podatkowej tego „podmiotu wchodzącego w skład grupy” za poprzedni rok podatkowy.
 5. W sprawozdaniu według krajów określa się walutę kwot, które są w nim podawane.

SEKCJA III

SPRAWOZDANIE WEDŁUG KRAJÓW

A. Wzór sprawozdania według krajów

Tabela 1 Przepisanie dochodów, podatków i prowadzonej działalności gospodarczej według jurysdykcji podatkowej – zarys

Jurysdykcja podatkowa	Przychody			Zysk (strata) przed opodatkowaniem	Zapłacony podatek dochodowy	Należny podatek dochodowy – w danym roku podatkowym	Kapitał podstawowy	Niepodzielony zysk z lat ubiegłych	Liczba pracowników	Aktywa rzeczowe inne niż środki pieniężne i ich ekwiwalenty
	Podmioty niezależne	Podmioty powiązane	Łącznie							

▼ M3

Tabela 2 Wykaz wszystkich 'podmiotów wchodzących w skład' grupy przedsiębiorstw wielonarodowych, które są uwzględnione w danych zagregowanych według jurysdykcji podatkowej

		Nazwa 'grupy przedsiębiorstw wielonarodowych': 'Rok podatkowy', którego dotyczy sprawozdanie:		Główny przedmiot działalności											
Jurysdykcja podatkowa	„Podmioty wchodzące w skład grupy” będące rezydentami w jurysdykcji podatkowej	Jurysdykcja podatkowa miejsca utworzenia lub rejestracji, jeśli inna niż jurysdykcja podatkowa miejsca rezydencji	Badania i rozwój	Posiadanie wartości niematerialnych lub zarządzanie nimi	Zakupy lub zamówienia	Produkcja lub przetwórstwo	Sprzedaż, marketing lub dystrybucja	Usługi administracyjne, zarządzające lub wsparcia	Świadczenie usług dla podmiotów niezależnych	Finansowanie wewnątrzgrupowe	Regulowane usługi finansowe	Ubezpieczenia	Posiadanie akcji lub innych praw własności w spółkach	Działalność nieaktywna	Inne ⁽¹⁾
	1.														
	2.														
	3.														
	1.														
	2.														
	3.														

(1) W tabeli „Informacje dodatkowe” należy określić charakter działalności 'podmiotu wchodzącego w skład grupy'.

Tabela 3 Informacje dodatkowe

Nazwa „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”: „Rok podatkowy”, którego dotyczy sprawozdanie:	
Należy włączyć wszelkie dodatkowe krótkie informacje lub wyjaśnienia, które uznają Państwo za niezbędne lub które mogłyby ułatwić zrozumienie obowiązkowych informacji przedstawionych w sprawozdaniu według krajów	

▼ **M3****B. Ogólne instrukcje dotyczące wypełnienia sprawozdania według krajów****1. Cel**

Niniejszy wzór należy wykorzystywać do sprawozdawczości w zakresie przypisania dochodów, podatków i prowadzonej działalności gospodarczej grupy przedsiębiorstw wielonarodowych według jurysdykcji podatkowej.

2. Sprawozdawczość w przypadku oddziałów i stałych zakładów

Dane dotyczące stałego zakładu należy zgłaszać według jurysdykcji podatkowej, w której się znajduje, a nie jurysdykcji podatkowej miejsca rezydencji jednostki organizacyjnej, której stały zakład jest częścią. Ze sprawozdawczości w jurysdykcji, w której ma rezydencję podatkową jednostka organizacyjna obejmująca stały zakład, wyłączone są dane finansowe dotyczące tego stałego zakładu.

3. Okres objęty wzorem sprawozdania

Wzór obejmuje „rok podatkowy” podmiotu raportującego. W przypadku „podmiotów wchodzących w skład grupy” wzór sprawozdania powinien zawierać – według uznania podmiotu raportującego i w sposób konsekwentny – dowolnie z poniższych informacji:

- a) informacje za „rok podatkowy” odpowiednich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, kończący się w tym samym dniu co „rok podatkowy” podmiotu raportującego albo w okresie 12 miesięcy przed tym dniem;
- b) informacje dotyczące wszystkich odpowiednich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, zgłaszane za „rok podatkowy” podmiotu raportującego.

4. Źródło danych

Wypełniając wzór sprawozdania, podmiot raportujący korzysta w każdym roku konsekwentnie z tych samych źródeł danych. Podmiot raportujący może wykorzystywać dane z pakietów sprawozdawczych na potrzeby „skonsolidowanych sprawozdań finansowych”, wymaganych ustawowo sprawozdań finansowych odrębnej jednostki, sprawozdań finansowych dla organów regulacyjnych lub dokumentacji wewnętrznej rachunkowości zarządczej. Nie jest konieczne uzgadnianie przychodów, zysków i podatków zgłaszanych we wzorze sprawozdania ze skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym. W przypadku gdy za podstawę sprawozdawczości służą ustawowo wymagane sprawozdania finansowe, wszystkie kwoty muszą być przeliczone na określoną walutę funkcjonalną podmiotu raportującego po średnim kursie walutowym dla danego roku, który należy podać w sekcji „Informacje dodatkowe”. Nie wymaga się jednak korekt z tytułu różnic w zasadach rachunkowości obowiązujących w różnych jurysdykcjach podatkowych.

W sekcji „Informacje dodatkowe” podmiot raportujący opisuje krótko źródła, z których pochodzą dane wykorzystane do przygotowania wzoru sprawozdania. W przypadku zmiany wykorzystywanych corocznie źródeł danych podmiot raportujący wyjaśnia powody tej zmiany i jej skutki w sekcji „Informacje dodatkowe”.

C. Szczegółowe instrukcje dotyczące wypełnienia sprawozdania według krajów**1. Przypisanie dochodów, podatków i prowadzonej działalności gospodarczej według jurysdykcji podatkowej – zarys (tabela 1)****1.1. Jurysdykcja podatkowa**

W pierwszej kolumnie wzoru podmiot raportujący wskazuje wszystkie jurysdykcje podatkowe, w których „podmioty wchodzące w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” są rezydentami do celów podatkowych. Jurysdykcja podatkowa oznacza państwo albo terytorium mające autonomię podatkową. W osobnym wierszu należy wymienić wszystkie „podmioty wchodzące w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, które podmiot raportujący uznaje za podmioty niebędące rezydentami do celów podatkowych w żadnej jurysdykcji. Jeśli „podmiot wchodzący w skład grupy” jest rezydentem w więcej niż jednej jurysdykcji podatkowej, w celu ustalenia jurysdykcji podatkowej miejsca rezydencji stosuje się kryterium przewidziane w umowie podatkowej. W przypadku gdy nie istnieje obowiązująca umowa podatkowa, „podmiot wchodzący w skład grupy” podlega sprawozdawczości w jurysdykcji podatkowej, w której posiada miejsce faktycznego zarządu. Miejsce faktycznego zarządu ustala się zgodnie z uznanymi standardami międzynarodowymi.

▼ **M3**

1.2. Przychody

W trzech kolumnach wzoru znajdujących się pod nagłówkiem „Przychody” podmiot raportujący wykazuje następujące informacje:

- a) sumę przychodów wszystkich „podmiotów wchodzących w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” w danej jurysdykcji podatkowej osiągniętych z transakcji z przedsiębiorstwami powiązаныmi;
- b) sumę przychodów wszystkich „podmiotów wchodzących w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych” w danej jurysdykcji podatkowej osiągniętych z transakcji z podmiotami niezależnymi;
- c) sumę kwot, o których mowa w lit. a) i b).

Przychody obejmują przychody ze sprzedaży zapasów, nieruchomości i usług, z opłat licencyjnych, odsetek, składek i wszelkie inne kwoty. Przychody nie obejmują płatności otrzymanych od innych „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są traktowane w jurysdykcji podatkowej płatnika jako dywidendy.

1.3. Zysk (strata) przed opodatkowaniem

W piątej kolumnie wzoru podmiot raportujący wykazuje sumę dochodu (straty) przed opodatkowaniem w odniesieniu do wszystkich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są w danej jurysdykcji rezydentami do celów podatkowych. Zysk (strata) przed opodatkowaniem obejmuje wszystkie nadzwyczajne dochody i wydatki.

1.4. Zapłacony podatek dochodowy

W szóstej kolumnie wzoru podmiot raportujący wykazuje łączną kwotę podatku dochodowego rzeczywiście zapłaconego w „roku podatkowym” w odniesieniu do wszystkich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są w danej jurysdykcji rezydentami do celów podatkowych. Zapłacone podatki obejmują podatki pieniężne uiszczone przez „podmiot wchodzący w skład grupy” w jurysdykcji podatkowej miejsca rezydencji i we wszystkich innych jurysdykcjach podatkowych. Zapłacone podatki obejmują podatki u źródła uiszczone przez inne podmioty (przedsiębiorstwa powiązane i niezależne) z tytułu płatności na rzecz „podmiotu wchodzącego w skład grupy”. Zatem w sytuacji, gdy spółka A będąca rezydentem w jurysdykcji podatkowej A uzyska odsetki w jurysdykcji podatkowej B, podatek u źródła potrącony w jurysdykcji podatkowej B jest zgłaszany przez spółkę A.

1.5. Należny podatek dochodowy (w danym roku podatkowym)

W siódmej kolumnie wzoru podmiot raportujący wykazuje sumę bieżącego podatku należnego z tytułu podlegających opodatkowaniu zysków lub strat w roku sprawozdawczym, w odniesieniu do wszystkich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są w danej jurysdykcji rezydentami do celów podatkowych. Bieżący podatek należny odzwierciedla wyłącznie operacje przeprowadzone w bieżącym roku i nie obejmuje odroczonego podatku ani rezerw na warunkowe zobowiązania podatkowe.

1.6. Kapitał podstawowy

W ósmej kolumnie wzoru podmiot raportujący wykazuje sumę kapitału zakładowego w odniesieniu do wszystkich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są w danej jurysdykcji rezydentami do celów podatkowych. W przypadku stałych zakładów kapitał podstawowy jest wykazywany w sprawozdaniu przez podmiot, do którego ten stały zakład należy, chyba że w jurysdykcji podatkowej stałego zakładu obowiązuje określony wymóg kapitałowy do celów regulacyjnych.

1.7. Niepodzielony zysk z lat ubiegłych

W dziewiątej kolumnie wzoru podmiot raportujący wykazuje sumę łącznych kwot niepodzielonego zysku z lat ubiegłych na koniec danego roku w odniesieniu do wszystkich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są w danej jurysdykcji rezydentami do celów podatkowych. W przypadku stałych zakładów niepodzielony zysk z lat ubiegłych jest wykazywany w sprawozdaniu przez podmiot, do którego ten stały zakład należy.

▼ **M3**

1.8. Liczba pracowników

W dziesiątej kolumnie wzoru podmiot raportujący wykazuje łączną liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty w odniesieniu do wszystkich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są w danej jurysdykcji rezydentami do celów podatkowych. Zgłaszana liczba pracowników może być obliczana: według stanu na koniec roku, w oparciu o średni poziom zatrudnienia w danym roku lub na podstawie innych danych, o ile obliczenia te są dokonywane w taki sam sposób w odniesieniu do wszystkich jurysdykcji podatkowych i dla każdego roku. Na potrzeby tych danych jako pracownicy mogą być zgłaszani niezależni zleceniobiorcy uczestniczący w zwykłej działalności operacyjnej „podmiotu wchodzącego w skład grupy”. Dopuszczalne jest zaokrąglenie liczby pracowników lub stosowanie przybliżeń, pod warunkiem że takie zaokrąglenia lub przybliżenia nie zniekształcą w istotnym stopniu względnego rozkładu pracowników w poszczególnych jurysdykcjach podatkowych. Należy stosować jednolite metody w odniesieniu do wszystkich lat i wszystkich podmiotów.

1.9. Aktywa rzeczowe inne niż środki pieniężne i ich ekwiwalenty

W jedenastej kolumnie wzoru podmiot raportujący wykazuje sumę wartości księgowych netto aktywów rzeczowych w odniesieniu do wszystkich „podmiotów wchodzących w skład grupy”, które są w danej jurysdykcji rezydentami do celów podatkowych. W przypadku stałych zakładów aktywa są zgłaszane według jurysdykcji podatkowej, w której znajduje się dany stały zakład. Na potrzeby tych danych aktywa rzeczowe nie obejmują środków pieniężnych i ich ekwiwalentów, wartości niematerialnych ani aktywów finansowych.

2. Wykaz wszystkich „podmiotów wchodzących w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, które są uwzględnione w danych zagregowanych według jurysdykcji podatkowej (tabela 2)

2.1. „Podmioty wchodzące w skład grupy” będące rezydentami w jurysdykcji podatkowej

Podmiot raportujący podaje wykaz – według jurysdykcji podatkowych i wskazując nazwy podmiotów prawnych – wszystkich „podmiotów wchodzących w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, które są rezydentami do celów podatkowych w odpowiednich jurysdykcjach podatkowych. Jak jednak stwierdzono w pkt 2 „Ogólnych instrukcji” w odniesieniu do stałych zakładów, stałe zakłady są umieszczane w wykazie zgodnie z jurysdykcją podatkową, w której się znajdują. Należy zamieścić informację o podmiocie prawnym, do którego należy stały zakład.

2.2. Jurysdykcja podatkowa miejsca utworzenia lub rejestracji, jeśli inna niż jurysdykcja podatkowa miejsca rezydencji

Podmiot raportujący wskazuje nazwę jurysdykcji podatkowej, zgodnie z której prawem został utworzony lub zarejestrowany „podmiot wchodzący w skład” „grupy przedsiębiorstw wielonarodowych”, jeśli jest ona inna niż jurysdykcja podatkowa jego miejsca rezydencji.

2.3. Główny przedmiot działalności

Podmiot raportujący określa charakter głównego przedmiotu działalności lub głównych przedmiotów działalności, którą „podmiot wchodzący w skład grupy” prowadzi w danej jurysdykcji podatkowej, zaznaczając odpowiednie pole lub pola.